

دستگیری ۸ تن از مسئولان نهضت آزادی

* خبر بازداشت هزتا اله سبحانی، عبدالعلی بازرگان، محمدحسین بنی اسدی، نورعلی تابنده، رضاصدر و فرهاد بجهانی اعلام شده است

به گزارش تلویزیون جمهوری اسلامی، چند تن از نزدیکان مهدی بازرگان به اتهام ایفای نقش "ستون پنجم" عراق بازداشت شده‌اند. بیانیه دادستانی تهران که در گزارش مزبور از آن نقل شده، حاکی است چند عضو نهضت آزادی که دستگیر گردیده‌اند، متهم به داشتن "تماسهای پنهانی و سازمان یافته که در طول چندسال گذشته بطور پیوسته با محافل خارجی برقرار کرده‌اند" هستند.

منابع مستقل گزارش داده‌اند عبدالعلی بازرگان فرزند مهندس بازرگان از جمله دستگیرشدگان است. وی و هفت نفر دیگر پس از تفتیش خانه‌هایشان توسط

پاسداران، به زندان انتقال یافته‌اند. دستگیری مسئولان نهضت آزادی، بدنبال انتشار نامه ۹ نفره شخصیت‌های عضو این گروه سیاسی و نزدیک به آن، که واکنش خصمانه مقامات رژیم را برانگیخت، صورت می‌گیرد. علی اکبر محتشمی وزیر کشور پیشین و نماینده فعلی مجلس بدنبال انتشار نامه ۹ نفره، دستخطی از خمینی در روزنامه‌ها چاپ کرد که در آن، خمینی در سال ۶۶ دستور منع

گروهی از زندانیان سیاسی زن در معرض خطر اعدام

اینک در دومین سالگرد کشتار همگانی زندانیان سیاسی، امیال جنایتکارانه خود را با قصد اعدام ۹ تن از آنان دنبال می‌کنند. مأمورین رژیم، ۸۱ تن زندانی سیاسی مزبور را، بهنگام دیدار گالیندوپل، فرستاده ویژه دبیرکل سازمان ملل از زندان اوین، مخفی کردند تا وی امکان دیدار با آنان را نیابد. همسران و یا یک یا چندین از دیگر همزبان بسیاری از این زنان زندانی توسط جنایتکاران حاکم اعدام شده‌اند. از سوی سازمان هغو بین الملل نیز بیانیه‌ای در زمینه اعلام خطر نسبت به جان ۸ تن از زنان زندانی صادر شد. این بیانیه توسط سازمان هغو بین الملل برای مسئولین رژیم نیز ارسال شده است.

زنانی که در معرض اعدام قرار گرفته‌اند هموماً بیش از ۶ سال است در زندان به سر می‌برند. نام

بقیه در صفحه ۲

* اتهام سنگین "ستون پنجم" عراق که به دستگیرشدگان نسبت داده‌اند، نشان از تصمیم رژیم آزادی‌گش ملایان به برخورد شدید با نویسندگان نامه ۹ نفره دارد

آزادی مبنی بر داشتن رابطه با آمریکا راصریحا تکذیب کرد! وگفت: علیه ناشران کیهان و جمهوری اسلامی و همچنین علیه علی اکبر محتشمی وزیر سابق کشور و آنچه در شماره دیماه نشریه پاسدار اسلام درج گردیده به مقامات قضایی اعلام جرم کرده‌است.

گفتگو با صدای آمریکا! چنین نوشت: "صدای آمریکا در برنامه شب گذشته خود گفت: "مهندس بازرگان در گفتگو با رادیو فارسی زبان لوس آنجلس اتهامات مطبوعات تهران علیه نهضت

خصمانه مقامات رژیم را برانگیخت، صورت می‌گیرد. علی اکبر محتشمی وزیر کشور پیشین و نماینده فعلی مجلس بدنبال انتشار نامه ۹ نفره، دستخطی از خمینی در روزنامه‌ها چاپ کرد که در آن، خمینی در سال ۶۶ دستور منع

رفسنجانی:

ملاقات باصدام حسین منوط به موفقیت مذاکرات در سطوح پایین تر است

چارچوب سازمان ملل تا چه حد موفقیت‌آمیز باشد، بستگی به میزان انعطاف طرفین، و به ویژه بغداد، برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ دارد. قبلا این خبر انتشار یافته بود که عراق حاضر به پذیرش قرارداد ۱۹۷۵ الجزیره شده و این امر در نامه‌های این دولت به جمهوری اسلامی نیز بازتاب یافته است. اما مصوبه ارتجاعی اجلاس سران عرب در بغداد در رابطه با دعاوی مرزی عراق، نشان داد که هنوز تا پذیرش قرارداد ۱۹۷۵ از سوی رژیم صدام حسین، راهی طولانی در پیش است. رژیم عراق توانست با استفاده بقیه در صفحه ۳

هفته گذشته رفسنجانی در یک کنفرانس مطبوعاتی شرکت کرد و از جمله، درباره نامه‌های مبادله شده میان دولت‌های ایران و عراق و روند پیشرفت مذاکرات صلح، سخن گفت. وی اظهار داشت که ملاقات روسای جمهور دو کشور به شرطی برگزار خواهد شد که مذاکرات در سطح کارشناسان و در زیر نظر دبیرکل سازمان ملل، قبالا موفقیت دیدار روسای جمهور راتضمین کرده باشد. بدین ترتیب، با گذشت دو هفته پس از انتشار خبر دیدار احتمالی رفسنجانی، صدام حسین، امیدهایی که در این رابطه برانگیخته شده بود کاهش یافت. اینکه مذاکرات در

موضع گیری تشنج آفرین شمشخانی

توسط عراق، آنها به عراق تحویل داده خواهند شد. اعتراض جمهوری اسلامی نتوانست دولت رم را از تصمیم خود منصرف کند. اکنون که قرار است کشتی‌های جنگی عراق از مسیر تنگه هرمز به عراق بروند، شمشخانی با یک موضع گیری تشنج آفرین، نسبت به این امر واکنش نشان می‌دهد. دولت عراق در پاسخ به اظهارات شمشخانی تاکید کرد که تنگه هرمز یک آبراه بین المللی است و ممانعت از عبور کشتی‌های سایر کشورها از آن توسط جمهوری اسلامی، نقض آتش بس خواهد بود.

شمشخانی فرمانده نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی که چند ماه پیش به حکم خامنه‌ای یک شبه در یازدهم اردیبهشت به ارتش انتقال یافت، سه شنبه هفته گذشته در مصاحبه‌ای با روزنامه اطلاعات گفت که نیروی دریایی، اجازه عبور کشتی‌های جنگی خریداری شده عراق از تنگه هرمز را نخواهد داد. این کشتی‌ها توسط عراق از ایتالیا خریداری شده‌اند. دولت ایتالیا تا هنگامی که جنگ ایران و عراق ادامه داشت، از تحویل کشتی‌های مزبور به عراق خودداری می‌کرد. اما چندی پیش اعلام شد که باتوجه به پرداخت بدهای کشتی‌ها

از سوی دیگر خبرگزاری جمهوری اسلامی گزارش داد دولت ایران یک بار دیگر در نامه‌ای به دبیر کل سازمان ملل موارد ادعایی نقض آتش بس توسط عراق از تاریخ ۲۱ مهر الی سوم آبانماه ۸۰ را به اطلاع وی رسانده است. طبق این گزارش، این موارد عبارتند از: فعالیت‌های مهندسی شامل حفر کانال‌های متعدد، احداث سنگرهای شنود و دیده‌بانی، نصب تیربار هوایی در منطقه دهلران و نصب سیم خاردار و مین گذاری در منطقه بانه. نامه مزبور همچنین به احداث یک جاده، پرواز هواپیماهای هراتی در منطقه نفت شهر به سمت ایلام، و پرواز هلی‌کوپترهای هراتی در منطقه مریوان اشاره شده است. نامه جمهوری اسلامی می‌افزاید در

سخنان آشتی جویانه رفسنجانی و ملک فهد

پاسخ داد. وی گفت مایل است به اختلاف با ایران در مورد زائران حج پایان دهد. فهد اظهار داشت "بطور مشخص در رابطه با ایران، ما مخالف اصل بهبود فضا نیستیم و حتی می‌خواهیم همه‌جوانل موثر در اختلافات کنونی را از میان برداریم." امسال نیز مخالفت عربستان با اعزام ۱۵۰ هزار زائر ایرانی به مکه، جمهوری اسلامی را برآن داشت که حج را تحریم کند. اما به احتمال قوی، رژیم آخوندها به همد تعداد زائران را بیش از حد مورد پذیرش عربستان تعیین کرده است تا برای سومین سال پیاپی، هزینه پرداخت ارز به زائران مکه را صرفه جویی کند.

در روزهای اخیر، سخنان آشتی جویانه رفسنجانی و ملک فهد پادشاه عربستان سعودی درباره روابط جمهوری اسلامی و عربستان، چشم انداز تحولی در مناسبات دو جانبه را پدید آورده است. رفسنجانی پس از اتمام مراسم سالگرد مرگ خمینی گفت که انتظار توقف جدال لفظی دو کشور را پیش از پایان مراسم حج امسال در نتیجه تیرماه ندارد، اما در همین حال افزود که پس از حج، احتمال پیشرفت در بهبود روابط موجود است.

پنجشنبه هفته گذشته، ملک فهد در مصاحبه با یک روزنامه کوشورش به اظهارات رفسنجانی

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

بازداشت ناراضیان و غیرقانونی کردن جمعیت دفاع از آزادی را محکوم می‌کنیم

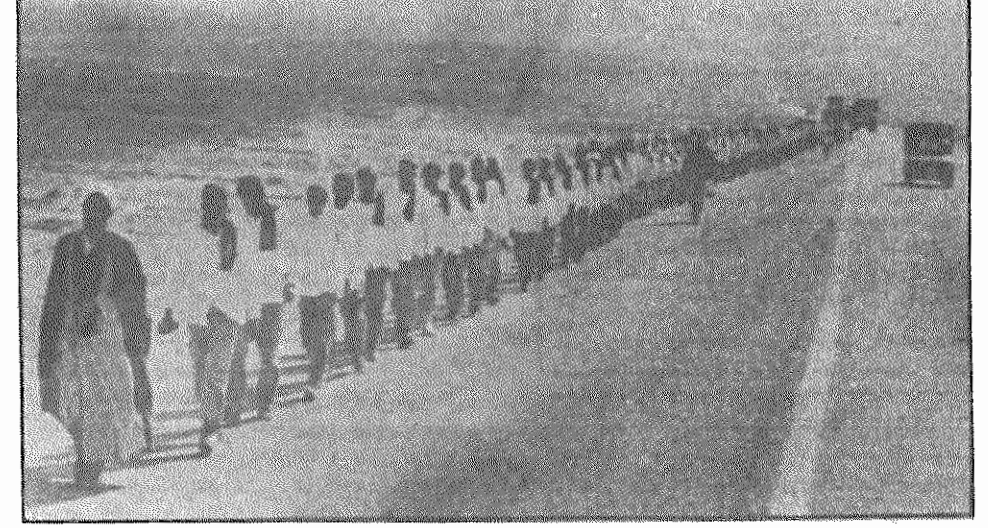
در صفحه ۲

در حاشیه اجلاس واشنگتن

مشکلات دوران نوین

جنگ سرد به پایان رسید. این پایان، به گونه‌ای بسیار متفاوت از آن است که در تصورات نیروهای چپ، و به ویژه نیرویی که خود را "جنبش جهانی کمونیستی" می‌دانست، می‌گنجید. اتحاد شوروی در حالی رهبر خود را به اجلاس سران در واشنگتن فرستاد که برای نخستین بار، رهبر شوروی تنها و تنها این کشور را نمایندگی میکند. از "سیستم جهانی سوسیالیستی" چیزی باقی نمانده است. بیجان و ورشو، دیگر هملا موجودیت ندارد. در اکثر کشورهای اروپای شرقی، انتخابات برگزار شده است و کمونیستها دیگر حکومت نمی‌کنند. در آینده این کشورها، از ویژگیهایی که در دستگاه فکری گذشته "جنبش کمونیستی" مختصات

"سوسیالیسم" به شمار می‌رفت، نشانی نخواهد بود. ظاهراً چنین به نظر می‌رسد که ایالات متحده، در قیاس با شوروی به لحاظ سیاسی در موقعیت بسیار بهتری قرار دارد: آنچه طی چهل سال، حداقل بطور رسمی اهداف سیاست آمریکا در قبال اروپا را تشکیل می‌داد، تحقق یافته است. ناتو کماکان موجودیت دارد و بیشترین نقش در آن، بر عهده ایالات متحده است. آمریکا مشکلات داخلی شوروی را ندارد و گفته می‌شود محبوبیت جرج بوش نزد مردم این کشور از هر رئیس‌جمهور پیشین بیشتر است. اما اینها، همه واقعیت نیست. اینک، که خطوط اصلی چهره آینده جهان شکل می‌گیرد، می‌توان دریافت که جهان دو

رژیم آخوندی برای برگزاری مراسم سالگرد مرگ خمینی ماه تدارک دید و تبلیغ کرد. از جمله با تبلیغات زیاد کاروان‌هایی از افراد حزب الهی را به راه انداخت که به سمت مدفن خمینی راهپیمایی کردند. عکس فوق "کاروان راهیان عشق" را که از سینما بهره‌آفاده‌اند، نشان می‌دهد. رژیم نتوانست بر سرفر خمینی، جمعیت زیادی را گرد آورد. در تبلیغات حکومتی رقم ۸ میلیونی ذکر شد. اما خبرنگاران غربی که برای تهیه گزارش مراسم سالگرد خمینی توسط جمهوری اسلامی دعوت شده بودند، جمعیت را صد هزار نفر گزارش کرده، فیلم تلویزیونی آن را نیز نمایش دادند.

در این شماره

- * پکن یک سال پس از تراژدی تین - ان - وین در صفحه ۶
- * قانون جدید اتباع خارجی در آلمان فدرال در صفحه ۴
- * شبی در اقلیم یادها و خاطره‌ها در صفحه ۴
- * گرد همائی "آئمه جمعه" در تهران در صفحه ۳

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

بازداشت ناراضیان و غیرقانونی کردن جمعیت دفاع از

آزادی را محکوم می کنیم

هم میهنان عزیز! اخبار و اطلاعات موثق حاکی از آن است که روز ۲۲ خرداد عده‌ای از شخصیت‌های سیاسی کشور که به سرکوب آزادی‌های سیاسی اعتراض کرده‌اند، خودسرانه بازداشت شده‌اند. اسامی آقایان عزت اله سبحانی، عبدالعلی بازرگان، محمدحسین بنی‌اسدی، نورعلی تابنده، رضا صدر و فرهاد بهیجانی جزو بازداشت شدگان اعلام شده است. آن‌ها همه جزو امضاکندگان نامه سرگشاده‌ای هستند که چندی پیش به امضا ۹۰ نفر از آزادیخواهان ایران در اعتراض به سیاست رژیم و فقدان آزادی احزاب و مطبوعات خطاب به رئیس‌جمهور انتشار یافت. این بازداشت‌ها تنها در آخرین لحظات روز ۲۴ خردادماه از طرف خبرگزاری رسمی رژیم تأیید گردید. مطابق این خبر، بازداشت‌ها بر اساس حکم دادستان انقلاب تهران صورت گرفته است. مطابق این حکم، جمعیت دفاع از آزادی غیرقانونی و فعالیت آن ممنوع اعلام شده است. دلیل رسمی بازداشت‌ها تماس پنهانی با محافل بیگانه اعلام شده است.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) این اقدام سرکوب‌گرانه رژیم را به شدت محکوم کرده و از مضمون خواهانه مندرج در نامه مذکور قویا پشتیبانی نموده و خواهان قطع بازداشت‌ها و آزادی فوری و بی‌قید و شرط بازداشت‌شدگان است. علاوه بر این بازداشت‌ها، سران سیاهکار رژیم پس از

هزیمت هیئت ویژه سازمان ملل، اسیران، زندانیان سیاسی از جمله نورالدین کیانوری و حداقل ۸ تن از زنان زندانی را مجدداً به زیر شکنجه‌های وحشیانه کشیده‌اند و جان آنان بنابه گزارش سازمان عفو بین‌الملل در معرض خطر جدی قرار گرفته است. این اقدامات سرکوب‌گرانه زمانی صورت می‌گیرد که آقای وزیر کشور با وقاحت تمام اعلام می‌کند که احزابی که هنوز قانونی نشده‌اند، گویا به علت آن است که هنوز مدارک درخواست خود را تکمیل نکرده‌اند. سران رژیم اگر واقعا به فکر مردم و کشور بودند، به جای تشدید سرکوب و خفقان، به مطالبه آزادی از سوی مردم و به مضمون خواست‌های برحق توجه می‌کردند که در نامه سرگشاده مزبور مورد تأکید قرار گرفته است. اما سران رژیم منش دیگری پیشه کرده‌اند. آقای رفسنجانی در واکنش به درخواست آزادی احزاب سیاسی و آزادی انتخابات و مطبوعات، که خواست‌هایی کاملاً برحق و عادلانه و خواست بزرگ انقلاب بهمن بوده است، همه مخالفان سیاسی خود را ورشکستگان سیاسی می‌نامد و تأکید می‌کند که در ایران جایی برای آنان نیست. ادامه این سیاست هیچ سرنوشتی جز سرنوشت هبرت بار رژیم رستاخیزی شاه برای مدافعان آن رقم نخواهد زد.

هم میهنان عزیز! سران رژیم ولایت فقیه که طی دوازده سال با کشتار فجیع و بی‌رحمانه ده‌ها هزار نفر از مخالفان، حکومت خود را مستقر

گروهی از زندانیان سیاسی زن در معرض خطر اعدام

می‌برد. او همسر مترجم معروف محمد پورهرمزبان از رهبران حزب توده ایران است که در موج کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ اعدام شد. ملکه محمدی مدتی را نیز با در دست داشتن حکم اعدام در زندان بسر برده است. * ناهید درویدیهای از سال ۶۲ در زندان بسر می‌برد و به ۱۲ سال زندان محکوم شده است.

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

از بروز فاجعه دیگری جلوگیری کنیم

هم میهنان خبرهای نگران کننده از زندان‌های جمهوری اسلامی حاکی است که رژیم ولایت فقیه در تدارک جنایت جدیدی است. جلادان رژیم پس از پایان یک دوره قتل عام زندانیان سیاسی به فکر کشتار دیگری افتاده‌اند. این بار جان بیش از ۸ تن از زندانیان سیاسی زن در معرض خطر قرار گرفته است.

رژیم فریاد دادخواهی خیل عظیم خانواده‌های زندانیان سیاسی را در اعتراض علیه بازداشت و شکنجه آنان را می‌خواهد با انتقام پاسخ گوید. گستاخی آشکار رژیم در نقض حقوق بشر بار دیگر مجامع بین المللی را به واکنش و اعتراض علیه آن واداشته است. سازمان عفو بین الملل طی دو گزارش جداگانه که انتشار داده تصریح کرده است که ۸ تن از زندانیان سیاسی با خطر قریب الوقوع اعدام مواجه هستند که اسامی آنان عبارت از ۱- مریم فیروز ۷۵ ساله از رهبران سابق حزب توده ایران و رئیس سازمان دموکراتیک زنان ایران ۲- دکتر میترا عاملی پزشک همسر رفیق شهید انوشیروان لطفی ۳- دکتر فاطمه ایزدی پزشک همسر رفیق شهید فریبرز صالحی ۴- ملکه محمدی ۶۵ ساله سردبیر سابق روزنامه مردم و دنیا همسر رفیق شهید محمدپور هرمزان ۵- فاطمه (زهره) صدیق تنکابنی همسر رفیق شهید علیرضا کیایی ۶- فاطمه حسینی زاده (گیتی آذرنگ) همسر رفیق شهید سعید آذرنگ ۷- زهره قاضی ۸- ناهید درویدیهای.

سازمان عفو بین الملل به بازداشت‌های غیرقانونی شکنجه و محاکمات قلابی و همچنین اعدام متهمین که هنوز در ایران ادامه دارد اعتراض کرده است. همچنین الملل اعلام کرده که ۱۱ زن زندانی بدون اینکه قوانین بین المللی در محاکمه آنها رعایت شده باشد محاکمه و محکوم شده‌اند. اینان زندانیانی هستند که به جرم داشتن عقاید سیاسی مخالف رژیم دستگیر شده‌اند. عفو بین الملل ضرورت آزادی بدون قید و شرط آنان و دیگر زندانیان سیاسی شده است.

اجرای سیاست ضدبشری نابودی مخالفین که در اسارت قرار دارند هم چنان ادامه دارد. زهرمه تدارک برای کشتار جدید ادامه همان سیاست‌های گذشته رژیم در احما فیزیکی مخالفین و محروم کردن جنبش از مبارزان مجرب و با سابقه است. رژیم علیرغم این همه افشاگریها و رسوائی‌ها در همه جهان هنوز در سرنوشت است و به این همه اعتراض که تاکنون علیه وی صورت گرفته می‌گیرد بی‌اعتنا مانده است. علاوه بر خبرهای نگران کننده، مبنی بر تدارک اعدام زندانیان زن، گفته می‌شود که جان نورالدین کیانوری دبیر اول سابق حزب به همراه همسرش خانم مریم فیروز در خطر است. دادستان انقلاب اسلامی نیز چندی پیش اعلام داشت که ۱۰ نفر دیگر به اتهام جاسوسی بزرگی اعدام خواهند شد.

هم میهنان! این زنان تهران که به جرم دفاع از آزادی، دموکراسی و عدالت در چنگال رژیم گرفتار آمده‌اند بیش از ۸ سال است که در اسارتگاهها، ذره ذره وجودشان که آکنده از عشق به مردم، زنان و کودکان میهن ماست، ذوب میشود. چهره‌های نجیب و تکیده از رنج و شکنجه آنان نشان رنج مردم بلا کش ما و قامت برافراشته آنان در مقابل جلادان آئینه دلآوری و مقاومت خلق ما علیه بیداد و شقاوت است. به دفاع از این فرزندان میهن ما برخیزیم و سایه شوم ساطور خون چکان جلادان را از سر آنان دور کنیم. سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) از همه مجامع معتبر و ذی نفوذ بین المللی و دولت‌ها می‌خواهد که کمر همت بندند و هر آنچه که در توان دارند بکار گیرند تا از بروز یک جنایت دیگر در ایران جلوگیری شود.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) ۲۰ خرداد ماه ۱۳۶۹

می‌انجامد. اما بوش ترجیح داد در شرایطی که رئیس جمهور شوری در مقابل بحران‌های داخلی به موفقیت‌هایی در سیاست خارجی نیازمند است، مسئله جمهوری‌های بالتیک را به مانعی در راه گسترش روابط دو جانبه تبدیل نکند. البته ناگفته نماند که پافشاری دولت بوش و ناتو بر عضویت آلمان واحد در این پیمان، که در اتحاد شوروی بعنوان تجدیدی علیه امنیت این کشور تلقی می‌شود، کماکان در صدر فهرستی طولانی از سیاست‌های مخرب و منفی آمریکاست که رنگ و بوی جنگ سرد را دارد، فهرستی که در آن، از جمله گستاخانه به پاناما تا حمایت افراطی از اسرائیل و

بقیه از صفحه اول و برخی مشخصات ۸ تن از آنان عبارتست از:

* زهره صدیق تنکابنی، او از سال ۶۲ در شکنجه‌گاه رژیم ملایان بسر می‌برد. زهره تنکابنی همسر رفیق شهید علیرضا کیایی است که در فاجعه کشتار زندانیان سیاسی اعدام شد. علیرضا کیایی از فعالین سازمان فدائیان خلق (اکثریت) بود. زهره صدیق تنکابنی بخاطر فعالیت سیاسی و ارتباط با سازمان چریک‌های فدایی خلق مدت ۵ سال را نیز در زندان رژیم ستمشاهی بسر برد. * مریم فیروز از رهبران حزب توده ایران و مسئول سازمان زنان این حزب، سازمان دموکراتیک زنان بود. مریم فیروز ۷۵ سال دارد. علیرغم کهنسنت و بیماری، اعمال فشار توسط مامورین جنایتکار رژیم بر او ادامه داشته است. مدتی پیش "نامه مردم" خبر قطع ملاقات مریم فیروز و همسرش نورالدین کیانوری دبیرکل سابق حزب را بعنوان نشانه خطر اعدام آنان و قصد رژیم در این زمینه درج کرده بود.

* دکتر فاطمه ایزدی در سال ۱۹۸۳ بازداشت شد و به ۲۰ سال زندان محکوم گردید. او همسر رفیق فریبرز صالحی

است که در کشتار همگانی زندانیان سیاسی اعدام شد. فاطمه ایزدی بخاطر شرایط ناهنجار بهداشتی زندان به بیماری سل مبتلا شده است. * زهره قاضی از رهبران سازمان جوانان توده نیز مدت ۷ سال است که در زندان بسر می‌برد. او مورد شکنجه مستمر قرار گرفته است. مدت محکومیت رسمی او ۸ سال است.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) ۲۵ خردادماه ۱۳۶۹

در حاشیه اجلاس واشنگتن

مشخصات دوران نوین

بقیه از صفحه اول نیروی نظامی فائحه خود، فرماندهی جنگ سرد را بر عهده داشت. اینک، جهان در مسیر غیرنظامی شدن گام نهاده است. این روند را دیگر نباید فقط با محک تعداد موشک‌های محو شده سنجد (در این هرصه، اجلاس واشنگتن زیاد موفقیت آمیز نبود). غیرنظامی شدن جهان، قبل از هر چیز، غیرنظامی شدن سیاست، و بدینال آن، غیرنظامی شدن اقتصاد است. این بدان معنی نیست که دیگر درگیرهای نظامی در هیچ نقطه جهان وجود نخواهد داشت. اما رویارویی و رقابت نظامی دو بلوک، دیگر تعیین کننده سرنوشت جهان نیست. آنچه مسیر سیاست جهانی را رقم می‌زند، پدیده‌های بفرنج جهانی، مانند چگونگی تنظیم روابط اقتصادی بین‌المللی، و مسائل سیاست داخلی کشورهاست. از یک سو اهمیت، و از سوی دیگر بی‌اهمیتی اجلاس اخیر واشنگتن نیز در همین جاست. این اجلاس، از آن رو مهم بود که نخستین ملاقات سران آمریکا و شوروی پس از پایان جنگ سرد بود و از آن رو اهمیت دیدارهای پیشین را نداشت که نخستین ملاقات در "دوران نوین" بود، دورانی که دیگر توافق‌های مسکو و واشنگتن نقش کلیدی سابق خود را در آن از دست می‌دهد. دیگر رهبران دو کشور، سرنوشت

موضع گیری تشنج آفرین شمشانی

بقیه از صفحه اول

امنیت به وی، به منطقه سفر کند. کیهان در گزارش خود می‌افزاید: "نماینده ایران در ملاقات با دکوئیاریک باردیگر یادآور شد که تنها راه برقراری صلح بین دو کشور اجرای قطعنامه ۵۹۸ است. وی همچنین در این ملاقات دبیرکل را در جریان جدیدترین مسایل مربوط به ایران و عراق قرار داد. دکوئیاریک نیز ضمن استقبال از دعوت ریاست جمهوری گفت موضوع سفر به منطقه را دولت عراق نیز مطرح خواهد کرد." □ همانگونه که در شماره‌های گذشته "اکثریت" گزارش دادیم، در جریان برگزاری اجلاس سران عرب در بغداد، اخباری دایر بر سفر یاسر عرفات به تهران و میانجی‌گری او میان ایران و عراق انتشار یافت. پس از به پایان رسیدن نشست بغداد و موضع گیری یکجانبه این نشست به سود رژیم عراق، سفر عرفات منتفی شد. جمهوری اسلامی با تاخیری چند روزه پس از انتشار خبر سفر احتمالی عرفات، این خبر را تنها پس از پایان اجلاس بغداد تکذیب کرد. سفیر جمهوری اسلامی در دمشق طی مصاحبه‌ای با خبرگزاری جمهوری اسلامی گفت: "هلکدر یاسر عرفات در صحنه فلسطین و موضع گیری‌های یکجانبه اش بنفع عراق زمینه پذیرش وی را... از میان برده است و گزارش سفر وی به تهران و انجام میانجی‌گری مردود می‌باشد.

گردهمائی "اٹمه جمعه" در تهران

اسلامی در همین حال گفت این موضوع، دخالت در امور داخلی هندیست!

لاریجانی مشاور ولایتی که اخیراً هادی قناری به دلیل سخنان آشتی جویانه اش در مورد آمریکا و عربستان سعودی خواهان شلاق خوردنش شده بود، سخنران دیگر گردهمایی "اٹمه جمعه" بود.

همچنین محمدحاشمی رئیس سازمان جمهوری اسلامی که از مدتی پیش بدلیل پخش برنامه های غیرمعارف برای جمهوری اسلامی، مورد حمله حزب الله قرار گرفته است، کوشید سیاست های رادیوتلوویزیون را مطابق با شرع و فرامین خمینی و خامنه ای معرفی کند.

گردهمایی خود قطعنامه ای صادر کرده اند و در آن، بار دیگر پیروی خود را از خامنه ای اعلام داشته اند. در این قطعنامه، از "مبارزه با بدحجابی" حمایت شده و اٹمه جمعه، این اقدام را "کاری عبادی و الهی" دانسته اند. یک بند دیگر قطعنامه، مربوط به حمایت از دولت رفسنجانی است.

از هفتم تا نهم خرداد ماه در تهران ششمین گردهمایی "اٹمه جمعه" سراسر کشور برگزار شد. در نخستین روز این گردهمایی، خامنه ای طی سخنانی، حمایت اٹمه جمعه از دولت رفسنجانی را "یک وظیفه و امر واجب" خواند. در روز ۸ خرداد، رفسنجانی در این گردهمایی به سخنرانی پرداخت. وی بخشی از نطق خود را به مسائل اقتصادی اختصاص داد و سیاست اقتصادی دولت خود را در یک جمله خلاصه کرد: "با فروش ارز رقابتی در صدد هستیم نقدینگی را که بلاي همده ای برای جامعه است جمع کرده و با افزایش تولید کارخانه ها، موفق به مهار تورم شویم." (کیهان ۹ خرداد)

در گردهمایی اٹمه جمعه همچنین ولایتی وزیر خارجه نطق کرد. او در سخنانش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را مهمترین محور حل اختلاف میان ایران و عراق دانست و گفت معیار حسن نیت عراق، تعهد به معاهدات بین المللی و قراردادهای میان دو کشور است. ولایتی مدعی شد که "کشور بخشی از جهان اسلام است". وزیر خارجه جمهوری

می کنیم: فرض آن نیست که منکر هر گونه تاثیر پذیری کشورمان از تحولات جهانی شویم. بالعکس، موج سترگ آزادیخواهی که جهان را در می نوردد، نزد مردم ما هر روز دل ها و مغزهای بیشتری از مسحور خود می سازد و عاقبت، در کشور ما نیز استبداد مذهبی را به موزه ها خواهد سپرد. اما این حرکت سترگ، کار مردم ما خواهد بود.

بدین تعبیر، "دوران نوین" را باید با آفوش باز پذیرا شد. این دوران، برای ما نیز امکانات مساعدی در بر دارد، اگر آن را دریابیم...

بوش و گارباچف در کنفرانس مطبوعاتی سوم ژوئن

سیاسی، که سرنوشت آن را قبل از همه، ایرانی ها رقم می زنند. هر قدر هم که جانشینان خمینی، دگراندیشی و دگررفتاری مردم ما را به اجنه خارج از مرزهای ایران متصل کنند، این واقعیت به جای خود می ماند که همه مصیبت هایی که دامان مردم ما را گرفت و خواهد گرفت، ریشه در دامان رژیم جمهوری اسلامی را گرفته و خواهد گرفت، ریشه در درون مرزهای کشور ما دارد. توافق ها یا عدم توافق های آمریکا و شوروی نه می تواند آنها را از میان بردارد و نه قادر است از هر طریق دیگری، سرنوشت ایران را تعیین کند. بار دیگر تاکید

مخالفان سیاسی، نهضت آزادی، طلب کنندگان رفاه و آسایش، مردم غیرمذهبی و بسیاری دیگر، همه و همه مأموران جیره و موجب بگیر ایالات متحده اند که کمر همت به نابودی اسلام و مسلمین بسته اند.

شوروی هم دو راه در پیش دارد: یا دعوت خمینی در نامه اش به گارباچف را می پذیرد و به خدا پناه می برد، و یا به جبهه آمریکادر جنگ با اسلام می پیوندد و در اجلاس های مشترک، به اتفاق سران آمریکا تدارک توطئه های خطرناک علیه اسلام را می بیند. که البته این دومی، محتمل تر است.

اینگونه تلقی رژیم آخوندی از "دوران نوین" که آمیخته ای از هومگرایی و جهل است، وقتی از یاران خمینی به گوش برسد، تعجب آور نیست. اما تصویری مشابه، با جهت گیری دیگر، در میان بخشی از مردم ما و برخی نیروهای اپوزیسیون، رایج است. شکست انقلاب ۵۷، زمینه را برای گسترش طرز تلقی معینی از روابط ایران با مسائل جهانی فراهم کرد: سرنوشت ما را دیگران رقم می زنند، هرگونه تلاش مستقل بی فایده است، شاه را هم خارجی ها سرنگون کردند تا ایران پیشرفت نکند، آمریکا و شوروی می نشینند و جهان را تقسیم می کنند، توافق می کنند که آخوندها بمانند تا نمانند... در گذشته، هر بار که سران آمریکا و شوروی ملاقات می کردند، برخی گروه های راست اپوزیسیون، و پویژه طرفداران سلطنت، به آنها نامه می نوشتند که به داد ما هم برسید.

مصاحبه مطبوعاتی کروبی

در روز سه شنبه ۸ خرداد، مهدی کروبی رئیس مجلس اسلامی در یک کنفرانس مطبوعاتی به سئوالات خبرنگاران داخلی و خارجی در مورد مسائل مختلف پاسخ داد. وی در پاسخ پرسش پیرامون نامه های دولت عراق به ایران گفت: "دو نامه آمده، نامه اول جواب داده شده و دومی هم جواب داده خواهد شد و مجموعاً در این نامه ها، دعوت به صلح جامع شده. اگر طرف مقابل یعنی عراق، حسن نیت نشان بدهد، ممکن است ملاقاتی پیش بیاید (میان رفسنجانی و صدام حسین). اما بهر حال در چهار چوب قطعنامه ۵۹۸ باید مذاکرات صلح به پیش برود. اما من خیلی خوش بین نیستم." کروبی افزود: "نامه دو کشور روی کلیات بوده و روی جزئیات بحث انجام نگرفته. در این نامه ایران فعلاً پیشنهاد کرده که بجای ملاقات روسای دو کشور نمایندگان دو کشور صحبت کنند. اما در مورد قرارداد ۱۹۷۵ چیزی در نامه گنجانده نشده. اما نظر ما این است که باید قرارداد ۱۹۷۵ گنجانده شود."

موضوع دیگر سخنان کروبی، نامه ای بود که اخیراً توسط محتشمی انتشار یافت. این نامه که به امضای خمینی است، بر عدم صدور اجازه فعالیت برای نهضت آزادی تاکید دارد. یک خبرنگار ایتالیایی نظر کروبی را در مورد احتمال جعلی بودن این نامه پرسید، و رئیس مجلس اسلامی گفت: "نامه امام در رابطه با نهضت آزادی اصل نامه امام بوده است ولی اگر نیاز باشد کارشناسی نیز خواهد شد."

اندر باب روئیدن زنان زلف دار

حائری زاده نماینده بیر جند در مجلس اسلامی:

"یکی از بنیادها، یک میلیون کراوات وارد کشور می کند... مستضعفان که کراوات نمی بندند، بنیاد محترم، یک میلیون کراوات را برای چه وارد کرده است؟ مسئول محترم تصور کرده که شاید یک میلیون مرد کراواتی در کنارشان، یک میلیون هم زن باروند و نقاب اسلامی، دوش بدوش حرکت خواهند کرد... امروزه ۱۳ سال بعد از انقلاب در کنار یک میلیون کراوات، ده میلیون زن و دختر زلف دار روئیده خواهد شد."

کیهان - ۶ خرداد

... و اندر باب ادب و اخلاق اسلامی ...

همان نماینده، همان جا:

"آیا شایسته است که رسالت به صورت توهین آمیز خطاب به نماینده محترم آذربایجان و رئیس کمیسیون استخدامی مجلس بنویسد که با شیرینی مختصر شب هید و چند جفت جوراب نازک گلدار، چشم خود را بسته ای و فلان جای خود را باز کرده ای؟"

... و اندر باب آتش بس

همان نماینده، همان جا:

"آقایان رسالتی ها، این حرف ها شایسته نیست... شمارا به خدا قسم بس کنید. ما و شما با صدام خائن، آتش بس را پذیرفته ایم و آنوقت با آل سعود خائن الصرمین و قاتل زائران خانه خدا، از آشتی و مذاکره بحث می شود، آیا شایسته نیست، آقایان رسالتی، با ما هم آتش بس بدهید؟"

رفسنجانی:

ملاقات با صدام حسین منوط به...
بقیه از صفحه اول

از حملات تبلیغاتی قرب به این رژیم، موضع حمایت آمیز کشورهای شرکت کننده در اجلاس بغداد را از جمله در مورد اروند رود، جلب کند. در قطعنامه کنفرانس سران عرب از ادعای عراق براروند رود جانبداری شده است.

وزارت

جمهوری اسلامی با انتشار بیانیه ای، این موضع اجلاس سران عرب را محکوم کرد. همچنین رفسنجانی در کنفرانس مطبوعاتی خود اظهار داشت نامه های دولت عراق، این امید را نزد جمهوری اسلامی به وجود آورده بود که دولت عراق با تجدید نظر در مواضع خود، تصمیم جدی به برقراری صلح پایدار گرفته است، اما موضعگیری اجلاس بغداد این امیدها را با تردید همراه کرده است.

به گزارش کیهان ۹ خرداد، میخائیل گارباچف رهبر شوروی در پیامی برای صدام حسین که به مناسبت برگزاری اجلاس سران عرب در بغداد ارسال شد، خاطر نشان کرد: "تعلیر فم پیچیدگی مسائل مورد اختلاف بین ایران و عراق، شوروی اطمینان دارد که کلید حل این مسائل در اجرای عملی مفاد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل است."

همین گزارش می افزاید گارباچف، مبادله نقطه نظرات میان سران ایران و عراق را نشانه خوبی در جهت حل اختلافات دو کشور خوانده و افزوده است اتحاد شوروی به تلاش های همه جانبه خود برای موفقیت این تلاش ها ادامه خواهد داد.

توافق ها و بیانیه های مشترک گارباچف و بوش

دریایی میان ایالات متحده و اتحاد شوروی در شمال اقیانوس آرام، تنگه برینگ و اقیانوس منجمد شمالی.

۱۵ - یک قرارداد کشتیرانی که برای کشتی های تجاری دو کشور دسترسی ساده تر و سریع تر به بنادر آمریکا و شوروی را تأمین می کند.

۱۱ - قراردادی درباره مبادله دانش آموز و دانشجوی که سالانه به هزار نفر از هر کشور امکان تحصیل در مدارس و مدارس عالی کشور دیگری دهد.

۱۲ - توافقی درباره مبادله فرهنگی از طریق گشایش مراکز فرهنگی در مسکو و واشنگتن و نیز توافقی برای توزیع نشریات رسمی دو کشور.

۱۳ - توافقی درباره ایجاد یک پارک طبیعی بین المللی در آلاسکا و سیبری.

۱۴ - تهدید قراردادی درباره پژوهش های مشترک اقیانوس شناسی. این قرارداد در سال ۱۹۷۳ بسته شد و از هنگام ورود نیروهای شوروی به افغانستان در سال ۱۹۷۹ تا کنون، به حالت تعویق درآمده بود. مدت اعتبار قرارداد مزبور در صورت عدم تجدید در ژوئن ۱۹۹۰ به پایان می رسد.

۱۵ - قراردادی درباره همکاری در استفاده مسالمت آمیز از انرژی اتمی.

۱۶ - قراردادی درباره همکاری گمرکی و در وهله اول با نهایت به مبارزه با قاچاق مواد مخدر.

امضای این دو پروتکل، پیش شرط تنفیذ قراردادهای ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ درباره محدود کردن آزمایش های اتمی، در مجلس سنای آمریکا است.

۵ - بیانیه مشترکی که در آن از هیات های نمایندگی شرکت کننده در مذاکرات ژنو پیرامون خلع سلاح در عرصه تسلیحات متعارف (فیراتمی) در اروپا، خواسته می شود که همین امسال، کار تدوین یک قرارداد را به پایان برسانند.

۶ - یک قرارداد تجاری برای گسترش و تسهیل مبادلات متقابل اقتصادی، از جمله استفاده از امتیاز گمرکی موسوم به "حداکثر تسهیلات". تنفیذ این قرارداد در سنا تا زمانی که پارلمان شوروی قانون آزادی مهاجرت را تصویب نکرده است، صورت نخواهد گرفت.

۷ - یک قرارداد صدور شله آمریکا به شوروی با حد اعتبار ۵ ساله که طبق آن اتحاد شوروی متعهد به خرید حداقل ده میلیون تن شله در سال است.

۸ - یک قرارداد حمل و نقل هوایی برای دو برابر شدن ثوری تعداد پروازهای مسافری میان دو کشور و هشت برابر شدن آن تا آوریل ۱۹۹۲. برای این پروازها قرار است برای حداکثر هفت شرکت هوایی از هر کشور جواز صادر شود. تا به حال تنها یک شرکت از هر کشور این پروازها را انجام داده است.

در اجلاس سران آمریکا و شوروی که در واشنگتن برگزار شد، توافق و بیانیه مشترک به امضای جرج بوش و میخائیل گارباچف روسای جمهور دو کشور رسید. خبرگزاری آلمان غربی، شرح خلاصه ای از این توافق ها و بیانیه ها را منتشر کرده است:

۱ - بیانیه ای با مهمترین نکات قراردادی درباره محور سلاح های اتمی دور برد (استارت)، که تا پیش از پایان سال جاری میلادی به امضا خواهد رسید. این قرارداد فراگیر، کاهش سلاح های استراتژیک اتمی به میزان ۳۵ درصد را پیش بینی می کند. در برخی هرسه ها، مانند موشک های سنگین قاره پیما و زمین به زمین شوروی، تعداد سلاح ها نصف خواهد شد.

۲ - بیانیه مشترکی درباره اهداف دور دوم مذاکرات استارت پیرامون سیستم های تهاجمی و تدافعی استراتژیک، از جمله درباره ادامه کاهش ها و محدودیت مدرنیزه کردن سلاح های موجود.

۳ - توافقی درباره کاهش سلاح های شیمیایی به میزان ۸۰ درصد تا سطح ۵ هزار تن در هر طرف ظرف دوازده سال آینده، که نخستین گام آن، نصف کردن ذخایر موجود تا پایان ۱۹۹۹ و توقف فوری سلاح های جدید است.

۴ - دو پروتکل درباره کنترل آزمایش های اتمی زیرزمینی

نکاتی از

قانون جدید اتباع خارجی در آلمان فدرال

ورود به آلمان فدرالی است، و یاد صورت استفاده تبعه خارجی یا فردی که وی موظف به پرداخت مقرری به او است، از کمک هزینه اجتماعی دولتی، اجازه اقامت صادر نخواهد شد.

ممسران پناهندگان سیاسی و کسانی که "حق اقامت" دارند، می توانند بدون هیچگونه محدودیتی ویزای ورود و اجازه اقامت دریافت دارند. اما همسر یک تبعه خارجی که تنها دارای "اجازه اقامت" باشد، تنها در صورتی از تسهیلات قانون برای پیوستن به همسرش استفاده می کند که قبل از ورود همسرش به آلمان فدرال با او ازدواج کرده باشد و این ازدواج، در نخستین تقاضای اقامت همسرش ذکر شده باشد.

ماده ۲۱ قانون مقرر می دارد کودکی که در آلمان فدرالی به دنیا بیاید، در صورت اینکه مادر او دارای اجازه اقامت باشد، اجازه اقامت دریافت خواهد کرد.

طبق ماده ۲۴، اجازه اقامت نامحدود در صورت تحقق شرایط زیر صادر خواهد شد:

۱- داشتن اجازه اقامت از پنج سال قبل

۲- داشتن اجازه کار ویژه (اجازه کار هام و فیروابسته به یک کارفرمای معین) در صورت شاق بودن فرد

۳- داشتن سایر جوازهای لازم برای کار خود (مانند اجازه اداره بهداشت برای کسانی که در رشته مواد غذایی کار می کنند).

۴- توانایی تکلم به زبان آلمانی.

۵- داشتن فضای کافی سکونت برای خود و اعضای خانواده اش.

۶- عدم وجود دلیلی برای اخراج.

ماده ۲۷ مقرر می دارد که "حق اقامت" شامل اتباع خارجی است که علاوه بر شرایط ۲ تا ۶، شرایط زیر را دارا باشد:

۱- داشتن هشت سال اجازه اقامت یا سه سال اجازه نامحدود.

۲- عدم استفاده از کمک های دولتی برای گذران زندگی.

۳- پرداخت مقرری های اجباری به صندوق بازنشستگی به مدت هفت ماه.

۴- عدم محکومیت به زندان بیش از ۶ ماه در طول سه سال قبل از تقاضا پناهندگان سیاسی "حق اقامت" را پس از پنج سال اقامت دریافت می دارند. در محاسبه دوره های زمانی نامبرده در این قانون، طول مدت محکومیت زندان به حساب نمی آید.

ماده ۳۷ مربوط به فعالیت سیاسی اتباع خارجی در آلمان فدرالی است. در این ماده آمده است:

"(۱) اتباع خارجی مجازند در چارچوب مقررات قانونی هام، فعالیت سیاسی داشته باشند. فعالیت سیاسی یک تبعه خارجی می تواند محدود یا ممنوع شود اگر این فعالیت:

۱- اعمال اداره سیاسی در جمهوری فدرال آلمان یا همزیستی مسالمت آمیز آلمانی ها و اتباع خارجی یا گروه های مختلف اتباع خارجی در قلمرو آلمان فدرال، امنیت و نظم عمومی یا سایر منافع مهم جمهوری فدرال آلمان را خدشه دار کند یا به خطر افکند.

۲- فضای کافی برای سکونت عضو خانواده موجود باشد

۳- مخارج اقامت عضو خانواده از سوی تبعه خارجی تامین گردد

۴- همسر و فرزندان صغیر پناهندگان سیاسی از این محدودیت مستثنی هستند.

قانون اتباع خارجی، "تقاضای کافی برای سکونت" را مطابق استاندارد منازل مسکونی اجاره ای که با سوبسید دولتی ساخته شده اند، تعریف کرده است. هلبرشم امکان صدور اجازه اقامت برای خانواده ای با شرایط بالا در بند آخر ماده ۱۷ آمده است که در صورت وجود دلیلی برای اخراج عضو خانواده که مایل به

چند هفته پیش، قانون جدید اتباع خارجی از سوی مجلس فدرال و مجلس نمایندگان ایالات آلمان فدرالی مورد تصویب قرار گرفت. این قانون که در بسیاری هرصه ها، ورود و اقامت اتباع خارجی را در آلمان فدرال دشوار میکند، با اعتراض گسترده محافل دمکراتیک و شهروندان خارجی مقیم آلمان فدرالی روبرو شد. در این شماره، نکاتی از قانون مزبور راجع می کنیم.

در قانون جدید، آمده است: "اتباع خارجی برای ورود و اقامت در قلمرو آلمان فدرال باید اجازه اقامت داشته باشند." از این ماده تنها کسانی مستثنی شده اند که قوانین مشترک جامعه اروپا مقررات دیگری برای آنها وضع کرده باشد. تصمیم ضروری بودن اجازه اقامت، به معنای این است که معافیت افراد زیر ۱۶ سال از این مقررات، لغو می شود. وقتی از اول ژانویه ۱۹۹۱ قانون جدید به اجرا گذاشته شود، کودکان و نوجوانان خارجی زیر ۱۶ سال نیز برای ورود به آلمان فدرالی و اقامت در این کشور باید قبل از ورود، مجوز بگیرند.

ماده ۷ قانون، مقرر می دارد که در موارد زیر، نباید اجازه اقامت برای اتباع خارجی صادر شود:

۱- وجود دلیلی برای اخراج فرد

۲- عدم توانایی مالی برای تامین مخارج اقامت

۳- به خطر افتادن منافع دولت آلمان فدرال

۴- ورود به آلمان فدرالی بدون داشتن ویزا

۵- ورود به آلمان فدرالی ویزایی که بدون کسب تکلیف از اداره اتباع خارجی مربوطه صادر شده باشد (مانند ویزای توریستی)

۶- نداشتن گذرنامه

۷- عدم مشخص بودن هویت تبعه خارجی

طبق ماده ۱۱، کماکان برای افرادی که تقاضای پناهندگی سیاسی کرده اند، تا هنگام تعیین تکلیف نهایی، اجازه اقامت صادر خواهد شد.

مقررات قانون جدید برای پیوستن اعضای خانواده یک تبعه خارجی به او در آلمان فدرال، از مهمترین نکات این قانون محسوب می شود. اجازه اقامت برای همسر و فرزندان صغیر یک تبعه خارجی مقیم آلمان فدرال، زمانی صادر می شود که:

۱- تبعه خارجی دارای اجازه اقامت باشد

۲- فضای کافی برای سکونت عضو خانواده موجود باشد

۳- مخارج اقامت عضو خانواده از سوی تبعه خارجی تامین گردد

۴- همسر و فرزندان صغیر پناهندگان سیاسی از این محدودیت مستثنی هستند.

قانون اتباع خارجی، "تقاضای کافی برای سکونت" را مطابق استاندارد منازل مسکونی اجاره ای که با سوبسید دولتی ساخته شده اند، تعریف کرده است. هلبرشم امکان صدور اجازه اقامت برای خانواده ای با شرایط بالا در بند آخر ماده ۱۷ آمده است که در صورت وجود دلیلی برای اخراج عضو خانواده که مایل به

شبی در اقلیم یادها و خاطرها

دگرگونمان می کند؟ آیا این حقیقت نیست که زمانی که گمش کرده ایم چنین پرسشی از خود می کنیم؟

بارها از خود پرسیده ام: کیستم؟ چه می خواهم؟ اینجا چکار می کنم و چکار می توانم بکنم؟ و هر روز در تلاش یافتن پاسخی برای این چراها، زندگی و آرزوهایم را مرور می کنم.

لیکن بخوبی می دانم فقط به سرزمینی تعلق دارم که به من، به تک تک مان، به "ما" نیاز دارد. همانگونه که "ما" نیز به او.

خاطره
۱۹۹۰/۵/۲۹

به برف می ماند، با وجود کمولت سن و رنج سالیان دراز کار و محرومیت، در قبال دستمزدی ناچیز به میان دریا می روند و سبدهای بزرگ و سنگین پر از ماهی را از قایق ها، که دور از ساحل لنگر انداخته اند بر دوش می کشند و به ساحل می آورند.

و میهنم، میهنی که رنج، در طول قرنها زخم های همیتی بر چهره تاریخش نشان کرده و اکنون نیز در زیر سم ستوران بر سرکار هر روز لگدکوب می شود.

براستی، میهن چیست که دل چنین به هوایش می طپد و سوادی بازگشت بسویش این چنین

شنبه ۱۹ ماه مه مطابق با ۲۹ اردیبهشت به دهوت کتابخانه مرکزی مالمو (سوئد)، محمود دولت آبادی شبی را در جمع ایرانیان دور از وطن به قصه خوانی و بحث و گفتگو پرداخت. ابتدا بخشی با نام "در اقلیم باد" از اثر جدیدش "روزگار سپری شده مردم سالخورده" را خواند.

رنج تصویر شده خانواده ای که از روستایی به مکانی ناشناخته کوچ کرده اند، و اجرای بسیار زیبایی دولت آبادی که با قدرت بیان و توانایی کم نظیری قصه را به تصویر می کشید، از همان آغاز حاضرین در سالن را به فضای آشنا و مالوف میهن کشانید.

برای زمانی محدود، شوق در وطن بودن، باور به باز یافتن مجدد خود در میهن عزیز، و یا دست کم میل به این باور، همگام با تصویرهای زنده از سرگشتگی و رنج، همدمی در فم و شادی یکدیگر با طنین صدای گرم و دلنشین نویسنده در فضای سالن به حرکت درآمد. بعد از مدت ها دوری از وطن شاید اولین بار محیطی چنین صمیمی و زنده با میهن و رنجهای مردمش ایجاد شده بود.

برای لحظه ای به خود لرزیدم، ما که کم کم از درک مفهوم "رنج" که در رفاه این جامعه رنگ باخته است بیشتر فاصله می گیریم، آیا هر روز که می گذرد، با دردها و رنج های مردم میهنمان بیگانه نمی شویم؟

تصویرهایی که متوالیا در مقابل چشممان جان می گرفت و جای خود را به دیگری می داد بیشتر مرا به گذشته های نزدیک در ایران کشید. چگونه می توانم فراموش کنم مردم میهنم هر روزه، چه رنج هایی را متحمل می شوند تا بتوانند سفره خود را با تخته های نان خالی پر کنند.

و کودکان میهنم چگونه بدور از بازی و خنده های شاد کودکان، در میان کوهی از کمبودها و ناملایمات، پیش از وقت بزرگ می شوند. و مادرانی که صورانه رنج می برند و پرپر شدن گل آرزوهای خود، برای آینده کودکانشان را، به چشم می بینند.

و مادرانی را که کودکان بیمارشان از کمبود دارو و غذا در آفتوشان می میرند. مگر نه اینکه به چشم خود دیده بودم کودکانی را که به جای مدرسه، هر روز دهانه نیمه تاریک و خوف انگیز بازار می بلعیدشان و به جای قلم و کاغذ، دستان کوچک و محرومشان را دستمال کوچکی نان پر می کرد و چهره های معصومان که نشاط کودکی در آن، جای خود را به تیرگی رنجی داده بود، که مزرعه سینه اشان را شیاری می زد تا بذر خشم بکارد.

و مردانی که رنج کار روزانه و حقارت ناچیزی دستمزد، پشتشان را خم کرده و پیری زودرس چروک های همیتی در چهره شان نقش زده است.

مگر نه اینکه هنوز در جنوب گرم مردانی که سپیدی مویشان

در صورت اعطای تابعیت آلمانی، این امر شامل همسر و فرزندان صغیر تبعه خارجی نیز خواهد شد.

قانون اتباع خارجی آلمان فدرال، مشتمل بر ۱۵۶ ماده است. همراه با تصویب این قانون، تغییراتی نیز در قانون رسیدگی به تقاضای پناهندگی داده شده است. مدت اعتبار قوانین جدید، از آغاز سال آینده است.

۱- نظام مبتنی بر آزادی و دمکراسی یا امنیت جمهوری فدرال آلمان را به خطر افکند یا معیارهای مدون حقوق بین الملل باشد.

۲- از اعمال قهر به مثابه ابزار تحقق اهداف سیاسی، مذهبی یا نظیر آن علنا حمایت یا جانبداری کند یا بتواند به آن دامن زند، یا

۳- از جمعیت ها، جنبش های سیاسی یا گروه هایی در داخل یا خارج از قلمرو آلمان فدرال حمایت کند که در قلمرو آلمان فدرال، تعرض به افراد یا اشیا، یا در خارج از قلمرو آلمان فدرال تعرض به اتباع آلمانی یا موسسات آلمانی را سازمان داده یا از آن حمایت کرده یا بدان تهدید کرده باشند.

ماده ۴۵ مقرر می دارد که یک تبعه خارجی می تواند به دلیل به خطر افکندن منافع آلمان فدرال اخراج شود. جرایم سنگین کیفری، مانند قاچاق مواد مخدر، بی خانمانی و استفاده از کمک هزینه اجتماعی، سایر دلایل کافی برای اخراجند. این دلایل (به غیر از به خطر افتادن امنیت کشور) شامل پناهندگان سیاسی و دارندگان حق اقامت یا اجازه اقامت نامحدود نمی شود.

در مواد ۷۳ و ۷۴ قانون، تاکید شده است که شرکتی حمل و نقل موظفند داشتن گذرنامه و ویزای معتبر مسافران خارجی خود به مقصد آلمان فدرال را کنترل کنند. در صورت عدم صدور اجازه ورود فرد به آلمان فدرالی، شرکت مزبور موظف به برگرداندن فرد است.

ماده ۸۵ مقرر می دارد که اگر یک تبعه خارجی پس از اتمام ۱۶ سالگی و پیش از اتمام ۲۳ سالگی خود، تابعیت آلمان را تقاضا کند، با شرایط زیر با تقاضای او موافقت می شود:

۱- ترک تابعیت قبلی.

۲- حداقل ۸ سال اقامت قانونی در آلمان فدرالی.

۳- گذراندن ۶ سال در یک مدرسه در آلمان که حداقل ۴ سال آن باید در یک مدرسه تعلیمات عمومی (دبستان یا دبیرستان یا هنرستان) باشد.

۴- عدم محکومیت کیفری.

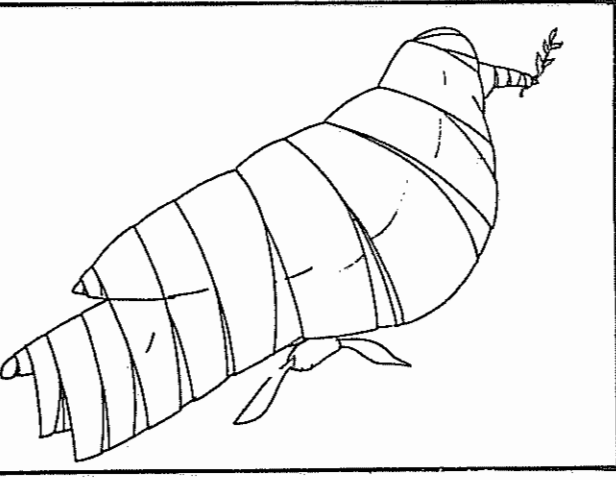
برای اتباع خارجی با ۱۵ سال اقامت قانونی، تسهیلات کسب تابعیت آلمان با شرایط زیر اجرا می شود:

۱- تسلیم تقاضای تابعیت پیش از ۳۱ دسامبر ۱۹۹۵

۲- ترک تابعیت قبلی

۳- عدم محکومیت کیفری

۴- توانایی تامین مخارج زندگی خود و خانواده بدون استفاده از کمک هزینه اجتماعی و حق بیکاری.

آینچه تو کرده ای

الیس آئی تی کومی
(Ellis Ayitey Komey)

روزهای باطل خالی
برهنه مزارعی که تو ویران کرده ای

روزی که اولین قطره باران
خاک رنگ پریده را بارور سازد
بیلچهای در یک دست
گندمی در دست دیگر
می دانم که دیگر نمی توانی با من بهمانی،
و حتی چراغی باشی
بر بام سرزمینی که ویرانش کرده ای.
زمانی که به خاطر می آورم
چهره تو را
باشمی در یک دست
و کتابی دست دیگر
وارد کلبه ام شدی
می دانم که دیگر روزهای سپری شده اند،
ترجمه احمد پوری

توضیح

اشتباهات چاپی مقاله "مساله اصلی در سازمان ما..." متأسفانه در مقاله "مساله اصلی در سازمان ما و در جنبش چپ دمکراتیک" که در شماره گذشته نشریه چاپ شد، اشتباهات تایپی متعددی مشاهده می شود که بعضاً به برخی جملات معنای دیگری بخشیده اند. اشتباهات مهم در زیر تصحیح می شوند.
ص ۵ ستون ۲ زیر سو تیتر "تقد گذشته" پاراگراف ۳ سطر اول: جناح چپ "سنت گرایان" را.
ص ۵ ستون ۳ زیر سو تیتر "پروستریکی ایرانی" سطر ۱۸: نظام شامی بوروکراتیک.
همانجا، پاراگراف ۲، سطر ۹: چپ تجدیدگرا
همانجا، زیر سو تیتر "تبیین هویت"، پاراگراف ۲، سطر ۵: جریان سو سیال دموکراتیکی.
همانجا، پاراگراف ۳، سطر ۱۱: قائل شدن به
ص ۵ ستون ۴، زیر سو تیتر "مساله اصلی سازمان"، سطر ۹: محمل آن بوده است
همانجا، پاراگراف ۴، سطر اول: هر دو موضع
ص ۶ ستون ۱، سطر ۵: به عنوان مارکسیست
همانجا، پاراگراف ۲، سطر ۷: شگفت متعهد کردن است
همانجا، سطر ۸: اگز ریستانسالیست
همانجا، پاراگراف ۳، سطر ۲: نگاه امیدوارانه
همانجا، زیر سو تیتر "مساله خط مشی سیاسی"، پاراگراف ۴، سطر ۱۵: مذکره، سطر ۲۲: با چه کسانی، سطر ۳۰: چه کشف هجیبی، سطر ۳۵: به زودی، سطر ۴۴: خواه ناخواه
ص ۶ ستون دوم، زیر سو تیتر "توجهات نو"، پاراگراف ۱، سطر آخر: علامت سوال زاید است
همانجا، پاراگراف ۴، سطر ۲: میزگرد
ستون سوم، سطر ۱: دموکراسی خوبی

جنبش جهانی کمونیستی در جستجوی راه برای خروج از بحران

الف. حکیمی

قبل از ورود به بحث اجازه بدهید که به چند خبر اشاره کنم: از نیکوزیا خبر می‌رسد که مبارزه زحمتکشان خلق قبرس (اکل) در جریان است. جناح اصلاح طلبان تقاضای برگزاری کنگره فوق‌العاده و در واقع کنگره موسسان حزبی نوین را دارد، حزبی دمکراتیک، نهضتی ترقیخواه با سمتگیری سوسیالیستی که تنوع اندیشه را به رسمیت بشناسد. براساس همین خبر نخستین حمله اصلاح طلبان با شکست مواجه شده است.

در سانتیاگو اطلاعاتی با امضا بخشی از رهبری و فعالین حزب کمونیست شیلی منتشر شده که در آن، رهبری کنونی به کار بست متدهای ضد دمکراتیک، استالینی و دگماتیسم متهم شده است. در همین اطلاعیه که خبر از انشعاب نیز می‌دهد، فراخوان برای کنگره فوق‌العاده و تشکیل یک حزب نوین نیز وجود دارد.

حزب کمونیست دانمارک اعلام کرده که گروهی کمونیست ارتدکس (استالینیست) تلاش دارد حزب را به سمت راست سوق دهد و هم اکنون نیز درون حزب سازمانی به نام "مجمع کمونیستی" بوجود آورده رهبری ح. ک. دمسکه اخراج این گروه بندی را به زودی بررسی خواهد کرد.

در چند روز آتی، حزب کمونیست (چپ) سوئد ۲۹مین کنگره اش را برگزار خواهد کرد. برنامه نوین و حذف نام کمونیست از عنوان حزب از جدی‌ترین مسائل کنگره قریب الوقوع است.

اوضاع در جنبش چپ و میان کمونیست‌های ایران هم که به قدر کافی معروف حضورتان هست. با این ترتیب بحران در هر کشور، شکل و قیانه خاص خود را دارد، لکن مضمون واحد است. جنبش جهانی کمونیستی دچار بحران همیتی است. تحولات در اتحاد شوروی پس از آوریل ۱۹۸۵ و زمین لرزه‌های سهمگین سال پیش در اروپای شرقی تاثیر بلاواسطه بر احزاب کمونیست در سراسر جهان برجای نهاده است. در سال‌های اخیر احزاب کمونیست غیرحاکم (از برخی استثناها اگر بگذریم) در مجموع سازمان‌های نیمه سکتاریستی بودند که تاثیر جدی و قابل ملاحظه‌ای در زندگی روزمره جامعه خویش نداشتند. با حوادث و زمین لرزه‌های چند سال گذشته، منظره جنبش کمونیستی جهانی را می‌توان با مبارزه حاد درونی، انشعاب‌ها، جدائی‌ها و شکستن‌ها، افت بازهم بیشتر اتوریته سیاسی و تنگ تر شدن پایگاه نهضت کمونیستی تصویر کرد.

برای آنکه بفهمیم چه رخ داده و برای آنکه فروپاشی امروزین نهضت کمونیستی را بررسی کنیم، باید از دهه آخر قرن بیستم به سال‌های آغاز قرن بازگشت کنیم، سالهایی که این احزاب پای به هرصه وجود نهادند.

این سال‌ها، مقارن با دوره رمانتیک و انقلابی پس از پیروزی انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ بود. دوره‌ای که کمیتز آن در چنین تصویر کرد: دوران امپریالیسم، دوران احتضار سرمایه‌داری است. جنگ ۱۹۱۸-۱۹۱۴ ناشی از همین وضع یعنی تضاد حاد میان رشد نیروهای مولد در اقتصاد جهانی با پوسته دولتی و روبروئی ناممخوآن با آن است. تضاد میان دولت‌های سرمایه‌داری از چنان شدتی برخوردار شده که جنگ امپریالیستی را گریز ناپذیر می‌کند. جدار و پوسته سرمایه‌داری، زنجیری است بر پای رشد بشریت. جنگ آتی امپریالیستی و تکان‌های ناشی از آن، تمامی سیستم روابط حاکم را تکان خواهد داد. ضرورتی آئین از گریز ناپذیری انقلاب جهانی پرولتاریا بوجود آمده است.

بلشویک‌ها و لنینیست‌های شرکت کننده و شاهد انقلاب اکتبر، جهان وادامه کارش را چنین می‌دیدند و به اتکالی بر برخورد ناصحیح احزاب سوسیالیست در جنگ اول جهانی، خود را جناح انقلابی نهضت کارگری می‌شمردند.

اما جهانی که اعضای کمیتز آن می‌دیدند، بویژه در سال‌های پس از جنگ دوم دچار تحول شد و این تحولات به واقع اساسی هم بودند. آنگه و خصلت این تحول در واقعات جهان به شکلی جدی بر امکان انطباق احزاب کمونیست و ایجاد تغییرات متناسب با اوضاع در ایدئولوژی و سیاست‌هایشان پیشی گرفت. فاصله میان آنچه در هستی واقعی صورت می‌گرفت و

میان نیازهای مردم با شعارها و برنامه‌ها و تفاسیر احزاب کمونیست، دمدم افزایش می‌یافت. همین امر مهم‌ترین عامل تضعیف مداوم احزاب کمونیست شد و پدیده‌های بحرانی را در آنان شکل داد.

سرمایه‌داری پس از ۱۹۱۷ و به ویژه بعد از جنگ دوم جهانی تغییرات شگرفی را از سر می‌گذراند. این تغییرات هرصه مسائل زیر بنایی از علم و فن و تکنیک تا شیوه‌های مدیریت و مسائل تامین اجتماعی و رشد سازمان‌های توده‌ای و غیره را شامل می‌شد. نیازها، منافع، روانشناسی و حتی ساختار اجتماعی طبقات مختلف و در درجه نخست طبقه کارگر در این کشورها، جدا دگرگون شد. اما با دریغ باید گفت که احزاب کمونیست (بویژه در کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته) نتوانستند ارزیابی صحیحی از این تحولات به دست دهند و بر همان فرمول‌های کهنه پای فشرده. عدم موفقیت ساختمان سوسیالیسم در اتحاد شوروی و سایر کشورهای اروپای شرقی نیز رفته رفته بر اوضاع جنبش جهانی کمونیستی تاثیر گذاشت. در این جوامع، مدلی که بتواند نمونه و الگوی جذابی باشد، بوجود نیامد.

"کمونیسم سربازخانه‌ای" که تاریخی مشحون از جنایات و خطاهای مجملک است، جذابیتی نداشت. هلیرقم همه این احوال، "احزاب برادر!" باید طبق قاعده به دفاع از این کشورها ادامه می‌دادند، در نتیجه نزد افکار عمومی کشورهایشان به احزاب طرفدار مسکو و فاقد استقلال ایده‌ای تبدیل شدند. به این ترتیب جدا از مسائل خاص هر حزب در هر کشور معین، دلایل عمومی بحران را به ترتیب زیر می‌توان خلاصه کرد: ۱- بی توجهی به تحولات سرمایه‌داری و امکانات آن برای انطباق با شرایط حال تحول. ۲- عقیم ماندن تجربه ساختمان سوسیالیسم که به شکلی جدائی ناپذیر به انقلاب اکتبر پیوند می‌خورد. ۳- همزونی چند دهه ساله حزب کمونیست اتحاد شوروی در جنبش کمونیستی جهانی که توسط استالین پایه ریزی شد و دیگران ادامه‌اش دادند. این همزونی هر اندیشه زنده‌ای را کشت، احزاب کمونیست را خلع سلاح کرد و آنها را در مقابل هر تحول نوین و ریزگاز تاریخ ناتوان نمود.

اما در همین حال باید اشاره کرد که در این سال‌ها ای بسا هزاران هزار کمونیستی که نتوانستند راه و روش‌های استالینی را به‌جا بیاورند و یا حضور نظامی در افغانستان را تحمل کنند و از احزاب خویش بیرون زدند. میان آنها انسان‌های بسیار پاک و شریفی بودند که نمی‌خواستند با ماندن در احزاب کمونیست، در هر جنایتی که به نام "سوسیالیسم واقعا موجود" می‌شود شریک باشند. من گمان می‌کنم که تاریخ نهضت خود ایران نیز در این زمینه تجارب تلخی دارد و ضرور است که در این مورد دست کم به خلیل ملکی، عبدالرحمن قاسبلو و منوچهر طویل رودی اشاره شود که بر خوردهای فوق‌العاده سخریف و حتی ضد بشری را به "جرم" دفاع‌شان از حقیقت تحمل کردند.

هم اینک در سراسر جهان، کمونیست‌های کشورهای مختلف به اشکال و درجات گوناگون در حال ارزیابی مجدد ارزش‌های گذشته و طرح‌ریزی برای کار آینده هستند. تعقیب این تحولات و در جریان تجارب احزاب مختلف قرار گرفتن برای جنبش چپ ایران نیز (که خود دوره‌ای توانایی از دگرگونی را از سر می‌گذراند) بسیار آموزنده است.

دیر کل حزب کار سوئیس، ژ. اشلیمان نقطه نظری‌های خویش را چنین بیان می‌کند: بحران کنونی اتوریته سوسیالیسم، بحران دگماتیسم است. لکن مارکسیسم به حیات خویش ادامه می‌دهد. امر اکتبر ادامه دارد و اندیشه سوسیالیستی به تدریج در حال نضح یافتن است. واقعتاً آن است که مشکلات جدی وجود دارد. ما باید در مقابل مسئله چکسلواکی، افغانستان و صف‌های طویل جلوی مقارنه‌های شوروی تاوان بپردازیم. در همین حال خودمان هم خطاهایی داشته‌ایم که در حال نقد و بررسی‌شان هستیم. لکن حزب ما ضرورتی به دگرگون سازی رادیکال در خود احساس نمی‌کند.

کمونیست‌های فنلاند در ماه‌های گذشته تلاش برای تشکیل اتحاد چپ وسیع در کشورشان را آغاز کرده‌اند. بیش از ۴ هزار نماینده از ۲ جریان اصلی

انشعابی کمونیست و نیز دیگر نیروهای دمکرات و چپ‌های رادیکال ماه پیش در هلسینکی دور هم جمع شدند. برنامه این اتحاد چپ چنین بود: "سیاست سرخ در راه آینده‌ای عادلانه و سبز." آخرین اطلاعات حاکی از آن است که پیشرفت این اتحاد با دشواری روبرو شده است. اما همین نخستین گام‌ها برای وحدت تمامی نیروهای چپ در یک سازمان واحد، خود تلاشی ارزشمند بوده است.

۱۳مین کنگره (فوق‌العاده) حزب کمونیست پرتغال، در ۲۰ ماه مه سال جاری - و با قیافه‌ای نه چندان همخوآن به تحولات اخیر - پایان یافت. آوار و کونیال، دبیر کل حزب - که در مقام خود ایفا شد - در گزارش به کنگره گفت: پیروزی پرسترویکا در اتحاد شوروی نه تنها به نیازهای مردم شوروی، بلکه به مسائل زحمتکشان سراسر جهان پاسخ داده و به ایده‌آل کمونیستی، تحرک تازه‌ای بخشیده است.

ما از پرسترویکا حمایت می‌کنیم زیرا که نوسازی سوسیالیسم را هدف خود قرار داده، لکن اگر به شکست سوسیالیسم منجر شود، ما با آن همراه نخواهیم بود. واقعتاً آن است که شکست پرسترویکا در برخی از کشورهای اروپای شرقی، باعث به قدرت رسیدن نیروهای ضد سوسیالیستی شد. این امر ممکن است که به احیا سلطه جهانی امپریالیسم منجر شود موازنه جهانی را برهم زند و زیان‌های جدی برای مبارزه رهای بخش زحمتکشان

میخائیل گارباچف رئیس جمهور شوروی در روز سه شنبه ۱۲ ژوئن با رهبران سه جمهوری لتونی، استونی و لیتوانی دیدار کرد. این، نخستین ملاقات دو طرف پس از اعلام غیر قانونی بودن حرکات استقلال طلبانه این سه جمهوری شوروی از سوی گارباچف بود.

تلویزیون شوروی گزارش داد در ملاقات روز سه شنبه، "تبادل نظر درباره وضع روابط میانی خلقها" صورت گرفته است. این گزارش، به جزئیات مذاکرات اشاره‌ای نکرد.

ملاقات هفته گذشته، مرحله جدیدی از تلاشهای سیاسی برای پایان دادن به بحرانی است که از هنگام اعلام استقلال لیتوانی در ۱۱ مارس آغاز شد. لتونی و استونی نیز خواهان استقلال شده و برای رسیدن به این هدف، دوره گذاری تعیین کرده‌اند.

ویتاوتاس لاندس برگیس، رئیس جمهور لیتوانی پیش از دیدار با گارباچف در مورد نتایج ملاقات ابراز خوشبینی کرد. وی هنگام ورود هیات لیتوانی به مسکو گفت: "گفتگوی سازنده‌ای در پیش است."

لاندس برگیس پیش از ملاقات با گارباچف، دیدار مشترکی با آنتالولیس گاریونوف، رئیس جمهور لتونی و آرنولد روتل، رئیس جمهور استونی داشت.

میخائیل گارباچف هنگام ارائه گزارش دیدار خود با جرج بوش به شورای عالی شوروی، نامی از مذاکرات با رهبران جمهوری‌های بالتیک نبرد. وی تنها تأیید کرد که در جریان ملاقات واشنگتن، برخی از سیاستمداران آمریکایی با تصویب قرارداد تجاری شوروی و آمریکا در سنای ایالات متحده "تاهنگامی که مسکو به گروه جدائی طلبان لیتوانی استقلال

نداده است"، مخالفت کرده‌اند. رئیس جمهور شوروی گفت این موضع کل ایالات متحده نیست. به گزارش تلویزیون شوروی، گارباچف همچنین دیداری با روسای ۱۵ جمهوری داشت. وی در این نشست اظهار داشت زمان نوسازی نظام فدراتیو اتحاد شوروی فرارسیده است. در نشست مزبور، از جمله روسای جمهور سه جمهوری بالتیک و نیز باریس یلتسین، رئیس جمهور روسیه شرکت داشتند.

اندونزی در سال ۱۹۶۵: سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

سفارت آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

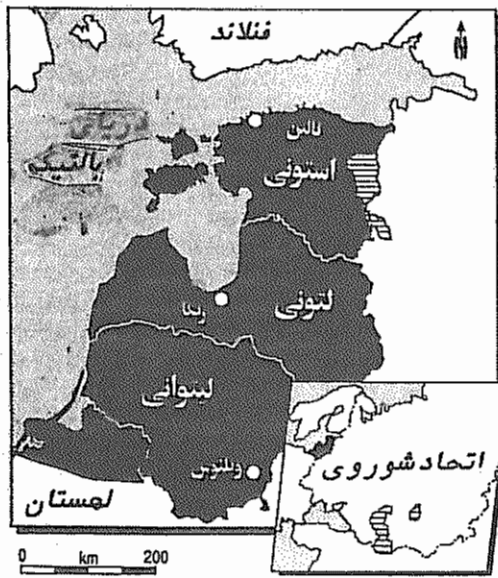
به بار آورد. حزب کمونیست پرتغال، پدیده‌های منفی و احمالی که کشورهای سوسیالیستی را به سوی بحران سوق داد، محکوم می‌کند. حزب ما حکم زمانه را درک می‌کند که از سواستفاده از قدرت باید احتراز نمود. ولی بیرون ریختن بچه با آب کثیف طشت به طور یک جا راهم قبول ندارد. این کاری است که برخی احزاب کمونیست کرده‌اند و از اهداف سوسیالیستی و ایده‌های کمونیستی خود دست شسته‌اند.

در قطعنامه سیاسی همین کنگره تصریح شده که: حزب کمونیست پرتغال، هم چنان حزب طبقه کارگر و همه زحمتکشان، معتقد به مارکسیسم-لنینیسم، سانترالیسم دمکراتیک و استوار بر مواضع انترناسیونالیسم پرولتری است.

مطلب جانب دیگر در همین زمینه، مباحثات کنگره ۱۹ (فوق‌العاده) حزب کمونیست ایتالیا در ماه مارس امسال بود. دبیر کل این بزرگ‌ترین حزب کمونیست جهان سرمایه‌داری، اسیلو اکتوو در گزارش به کنگره گفت: "اکنون منافع ملی و مبارزه طبقاتی باید امر سیاست در جایی پائین تر از مسئله بقای بشر قرار گیرد. مبرمیت این مسئله با تمام ابعاد گوناگون و منطق ارتباط متقابل جهان، قطعیت بیشتر در راستای همکاری میان دولت‌های مختلف و حتی ارائه طرح برای ایجاد نوهی دولت جهانی به

بقیه در صفحه ۷

دیدار گارباچف و رهبران جمهوری‌های بالتیک

دیدار گارباچف و رهبران سه جمهوری لتونی، استونی و لیتوانی دیدار کرد. این، نخستین ملاقات دو طرف پس از اعلام غیر قانونی بودن حرکات استقلال طلبانه این سه جمهوری شوروی از سوی گارباچف بود.

اندونزی در سال ۱۹۶۵: سفارت آمریکا در جاکارتا لیست

۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد

داده میشد که چه کسی دستگیر و اعدام شده، طوری که ما بمقایسه اهدامیان و لیست خودمان در پایان ژانویه ۱۹۶۶ به این نتیجه رسیدیم که رهبری حزب کمونیست دیگر کاملاً از بین رفته است.

بنابه نظر روبرت مارتنز، که تحت نظرویی این لیست تهیه شده بود، حزب کمونیست اندونزی تاکنون نتوانسته است از این حربه کمر راست کند.

سازمان سیا تعداد کسانی را که در کودتای ۱۹۶۵ توسط نظامیان قتل‌عام شدند ۲۵۰۰۰۰ اعلام کرد که بیشتر آنان کمونیست‌ها بودند و آن را بزرگترین قتل‌عام قرن بیستم نامید.

واشنگتن پست اما بر این نظراست که تعداد کشته‌شدگان ۱۹۶۵ حدود نیم میلیون بوده است.

ترجمه از روزنامه UZ جمعه اول یونی ۱۹۹۰

"کشتار این افراد هیچکدام از ما را ناراحت نمی‌کرد، چون آنها کمونیست بودند."

سفر وقت آمریکا در اندونزی مارشال گرین، موضوع تحویل لیست را تأیید کرد. وی گفت: اطلاعات ما در باره حزب کمونیست اندونزی از خود اندونزی‌ها بیشتر بود. ما اطلاعاتی دقیق در باره تشکیل گروه مخصوص برای اهدام کمونیست‌ها در ارتش اندونزی داشتیم.

لیست‌های اسامی از طریق سفارت به اشخاصی بنام‌های تیرنا کنتانا و آدام هالیک که بعداً در وزارت امور خارجه مشغول کار شدند داده میشد و از طریق آنان به مرکز فرماندهی سوهارتو - تیرنا کنتانا این خبر واشنگتن پست را در جاکارتا تأیید کرد. در این رابطه مفاون وقت "سیا" جوزف لاسارسکی در مصاحبه خود اظهار نمود:

بعد از هر دستگیری و اهدام از طرف نظامیان، به سفارت خبر

در آمریکا در جاکارتا لیست ۵۰۰۰ نفر از کمونیست‌ها را برای قتل عام به نظامیان تحویل داد.

واشنگتن پست با استناد به مصاحبه‌های افرادی که مستقیم در این "اکسیون" شرکت داشتند بعد از ۲۵ سال دست به افشاء این جنایت می‌زند.

تحت سرپرستی روبرت مارتنز، مسئول آن موقع بخش سیاسی سفارت آمریکا در اندونزی از سال ۱۹۶۳، لیستی از ساختمان‌های کمونیست اندونزی تهیه شده بود.

در زمان کودتا و چندین ماه بعد از آن نام ۵۰۰۰ نفر به نظامیان داده شد. روبرت مارتنز در مصاحبه با واشنگتن پست گفت: "دست‌های من به خونهای زیادی آغشته است"

هاوارد فدراشپیل متخصص امور اندونزی در وزارت خارجه در سالهای ۱۹۶۵ در مصاحبه با واشنگتن پست اظهار نمود.

آفریقای جنوبی: لغو حکومت نظامی

بقیه از صفحه آخر

بسیار بیش از ۵۰ هزار تخمین می‌زند. مقررات حکومت نظامی ، به هر فرد پلیس ، حتی مأمور انتظامات راه آهن ، اجازه می‌داد هر فرد را بدون حکم بازداشت ، دستگیر کند. پلیس می‌توانست زندانی را بدون حکم بازپرس تا ۳۰ روز در بازداشت نگه دارد. این محدودیت نیز بایک بخشنامه ساده "وزیر قانون و نظم" لغو شده بود و برای پلیس امکان زندانی کردن نامحدود افراد وجود داشت. در همان دو سال نخست حکومت نظامی ، ۱۶ هزار نفر بیش از ۳۰ روز در بازداشت به سر بردند.

بازداشت های خودسرانه تنها بخش کوچکی از اختیارات گسترش یافته پلیس بود. در حکومت نظامی ، پلیس علاوه بر این می‌توانست خانه‌ها را بدون حکم بازرسی ، تفتیش کند، مقررات منع عبور و مرور برقرار سازد و مناطقی را "مناطق ناآرام" اعلام و ورود افراد بیگانه را به آن ممنوع کند. فرمان های مختلف ، بر شدت مقررات حکومت نظامی می‌افزود. به عنوان نمونه ، کوساوا اتحادیه کارگری آفریقای جنوبی اجازه نداشت سرمایه‌داران خارجی را به تحریم آفریقای جنوبی فراخواند. برای برخی گروه‌ها دیگر اپوزیسیون ، هرگونه فعالیت ممنوع بود ، از جمله برای سازمان‌های کمک به زندانیان .

جمهور وقت برقرار شد. این مقررات به نیروهای امنیتی در تفتیش و بازداشت ها اختیارات وسیعی می‌داد. در چارچوب این مقررات پلیس می‌توانست افراد را بدون حکم بازپرس در بازداشت نگه دارد. امکان ممنوع کردن فعالیت سیاسی ، ممانعت از انتشار نشریات و محدود کردن آزادی بیان وجود داشت. در مقابل ، پلیس از تعقیب کیفری مصون بود و عملا در فضایی بی قانون عمل می‌کرد

نلسون ماندلا رهبر اکثریت سیاهپوست آفریقای جنوبی گفت از لغو حکومت نظامی "بسیار خوشوقت است" اما افزود تصمیم دولت پرتوریا "در اساس هیچ تغییری در مسئله نخواهد داد". ماندلا در حاشیه مذاکراتش با فرانسوایتران رئیس جمهور فرانسه در روز پنجشنبه در پاریس ، پایان مقررات فوق‌العاده را یک پیروزی مردم کشورش خواند. وی گفت: "این چیزی بود که ما از هنگام برقراری مقررات فوق‌العاده برای آن مبارزه کردیم... اما این اقدام، موضع مرا تغییر نخواهد داد." ماندلا

پکن یک سال پس از تراژدی تین - آن - مین

دچار تفرقه باشد، در موقع بحران همواره صدای خود را یکی می‌کند، این روزها بطور چشمگیری باز به اثبات رسید. به گفته دیپلمات‌ها و سیاستمداران غربی، تا همین چند هفته پیش در حزب کمونیست بحث‌های شدیدی در مورد اینکه وقایع ژوئن سال گذشته را چگونه باید ارزیابی کرد و چه کسی باید مسئولیت آن را بپذیرد، جریان داشت. در نطقی که ژیانگ زمین، دبیر کل حزب، به منظور آشتی دوباره با روشنفکران کشور تدارک دیده بود، خاطر نشان می‌شد که مسئولیت اصلی این رویدادها بر عهده حزب کمونیست است.

اما به نظر می‌رسد از این بحث‌ها درس گرفته نشده است. از همینجا که در آخر هفته گذشته در پکن حاکم بود، چنین بر می‌آید که ۳۶۵ روز به عقب بازگشته است. از هر گزارش تلویزیونی که شبکه خبری آمریکایی سی-ان-ان در مورد چین بخش می‌کرد، در پکن چیزی جز برنک باقی نمی‌ماند. در نخستین ساعات عصر یکشنبه، ۱۵ پلیس، چهار روزنامه‌نگار غربی را که در جوار دروازه ورودی شهر ممنوعه سابق پکن در ضلع شمالی تین-آن-من گرد آمده بودند، به سختی مورد ضرب و شتم قرار دادند. یازده روزنامه‌نگار آمریکایی در محوطه دانشگاه بی-دا هنگام تمهیه گزارش با ممانعت مأموران مسلح روبرو شدند. این ظن که تنها منتقدان رژیم که هنوز فعال هستند، یعنی عودجیان، زود و گاو شین، بازداشت شده‌اند، تقویت گردید. آنها در روز پنجشنبه ۳۱ ماه چه اندکی قبل از یک کنفرانس مطبوعاتی که می‌خواستند در آن، یک نامه سرگشاده بخوانند، ناپدید شدند. قرار بود در این نامه، از رهبری چین آزادی زندانیان سیاسی خواسته شود.

در این روزهای ارباب نظامی مردم در پکن، تنها بارقه امید، این خبر بود که دولت ایتالیا اظهار آمادگی کرده است فانگ لی‌ژی، یکی از مخالفان رژیم را به این کشور بپذیرد. این دانشمند فیزیک نجومی و همسرش لی

بادکنک‌های بزرگی با این شعارها به پرواز در آمدند: "زنده باد حزب کمونیست." در روزهای بعد، میدانی که در تابستان گذشته میلیون‌ها نفر در آن برای دموکراسی تظاهرات می‌کردند، به میدان تحریم ترافیک تبدیل شد. لیموزین‌های دولتی و اتوبوس‌ها به میدان آورده شدند تا آن‌گونه که رسماً اعلام شد، دست به "تحریم‌های امنیتی برای بازی‌های آسیائی" در پائیز بزنند.

رهنمودهایی که از سوی حزب در گروه‌های کار منتشر شد، صراحت بسیار بیشتری داشت. در این رهنمودها آمده است: "از ۳۱ من و همه نقاط حساس شهر منطقه ممنوعه است." هر کس با این حال به خود جرات می‌داد به این نقاط برود، می‌بایست تفتیش دقیق بدنی را از سر می‌گذراند. یک زن جوان چینی که شامگاه یکشنبه به خود جرات داده بود با چند روزنامه‌نگار در یک اتوبوس دیده شده بود. مورد خطاب مأموران قرار گرفت: "لان دیگر در خیابان چه می‌کنی؟" به مدت چندین ساعت، در راه پندان‌هایی که ایجاد کرده بودند، افرادی را که به شیراز کارت محل کار که معمولاً کفایت می‌کند، گواهی هویت دیگری نداشتند، متوقف می‌کردند. اغلب به نظر می‌رسید تنها هدف این تدابیر، نمایش برتری، قدرت و تسلط و قبل از همه ارباب بود.

ارزیابی رهبری چین درباره سالگرد چهارم ژوئن در یک تفسیر روزنامه "مردم" (ژن مین ژیبائو) ارگان حزب کمونیست بازتاب یافت. این روزنامه تحت عنوان "اثبات در رده اول اهمیت"، بار دیگر سرکوب اعتراض توده‌های را توجیه کرد و بطوری که جای تردید نماند، نوشت: "در آن لحظه حساس، که سر نوشت کشور به مویی بسته بود، حزب و دولت هیچ راه دیگری نداشتند جز آنکه شورش را با قاطعیت سرکوب کنند." این حکم قدیمی که حزب کمونیست چین، هر قدر هم که

پیام سیاسی این اعتراضات غیرمنتظره، بسیار پر معناست. جبهه‌گیری سیاسی در چین بطور بی‌سابقه‌ای آشتی ناپذیر است. رهبری کشور، خود را در یک دژ محبوس کرده و تنها لوله‌های تفنگ‌های خود را به سوی مردم دراز می‌کند. اما در نزد فعالان جوان و روشنفکر، که از نوسازی دموکراسی این کشور عظیم جانبداری می‌کنند، نسخه قدیمی شستشوی مغزی ایدئولوژیک، ناکام مانده است. هر چند مردم فعلاً آرامند، اما در چند روز گذشته به نظر می‌رسد هیچ کس پکن را فراموش نکرده است که چه کسی مسئول قتل قربانیان کشتار ژوئن سال گذشته است.

این در حالی است که حزب کمونیست و ارگان‌های دولتی چین واقعا از هیچ تلاشی برای برقراری آرامش گورستانی در این روز در پکن فروگذار نکردند. از شامگاه جمعه اول ژوئن، "میدان صلح آسمانی"، تین-آن-من - محاصره شد. از این روز تا هفتم ژوئن تنها نیروهای امنیتی و دارندگان اجازه مخصوص می‌توانستند وارد این میدان شوند. یک شهروند پکن می‌گفت: "در تین-آن-من دوباره حکومت نظامی برقرار شده است."

حکومت، درست روز جهانی کودک، اول ژوئن، را به عنوان بهانه برای اعلام میدان به عنوان منطقه ممنوعه نظامی برگزیده بود. در حالیکه عمارت پارلمان چین، تالار بزرگ خلق، در غرب میدان، و موزه تاریخ انقلاب چین، در شرق میدان، با پرچم‌های عظیم سرخ رنگ تزئین شده بودند، اعضای رهبری چین به میدان آمدند. لی پنگ، نخست وزیر و ژیانگ زمین دبیر کل حزب، دستمال گردن‌های سرخ پیشاهنگان را بسته بودند و در حالی که کودکان، جست و خیزکنان، اطراف آنها را گرفته بودند، در میدان جولان می‌دادند. بچه‌ها را وادار به هلله و بازی‌های جنگی با سلاح‌های کوچک است. رهبر حزب کمونیست چین نیز تنگ شیائو پینگ نام دارد.

چهارم ژوئن، یک سال از "سرکوب خونین جنبش دموکراسی در چین"، از روزی که ارتش چین، باتوسل به خشونت تظاهرات طرفداران "جنبش دموکراسی" را در میدان تین-آن-من پکن سرکوب کرد، گذشت. از آن هنگام به بعد، کمتر خبر و گزارشی درباره اوضاع داخلی جمهوری خلق چین به خارج رسیده است. در هفته گذشته، روزنامه آلمانی فرانکفورتر روند شاورپرتازی از خبرنگار خود در پکن را چاپ کرد که ترجمه آن را می‌خوانیم.

در دو روز آخر هفته (دوم و سوم ژوئن) به نظر می‌رسد پکن به فضای تیرهای که در سال گذشته چند روز پس از کشتار چهارم ژوئن به این شهر حاکم بود، بازگشته است. از ساعت ده شب به بعد، واحدهای مسلح پلیس در خیابان‌ها مانع ایجاد کردند. افسران پلیس، اتوموبیل‌های گشتی و موتورسیکلت‌های "سایدکار" دار خود را در هر ضلع خیابان‌ها قرار می‌دادند. به ویژه در چهار راه‌های مهم و در میدان تین-آن-من، در قلب پایتخت چین، افراد چهارشانه نیروی ضد شورش، مراقب اوضاع بودند. آنها، گلاخود به سر و با در دست داشتن مسلسل‌های گلنگدن کشیده، بطور نمایشی ایجاد ترس می‌کردند. اما دانشجویان دانشگاه بی-دا که از بهترین دانشگاه‌های چین است، مرهوب نشدند. در شامگاه سوم (شب چهارم) ژوئن، درست یک سال پس از آنکه بسیاری از همقطاران آنها در خیابان‌های چین به قتل رسیدند، در حدود هزار دانشجو در محوطه دانشگاه دست به تظاهرات زدند.

این تظاهرات زمانی آغاز شد که دیگر اکثر ناظران پیش‌بینی نمی‌کردند که اقدامات اعتراضی صورت گیرد. ابتدا قرار بود پس از تاریک شدن هوا در سراسر دانشگاه، شمع‌هایی پشت پنجره‌ها گذاشته شود. به نشانه گرامی داشت خاطره قربانیان سال گذشته - اما طبیعتاً است که بسیاری، جرات نکردند دست به این کار بزنند. در نخستین ساعات عصر، یکی از دانشجویان می‌گفت: "شاید بهتر باشد کاری نکنیم که با اقدامات نسنجیده ما، آخرین هوای باقیمانده‌ای را هم که برای تنفس گذاشته‌اند، از ما بگیرند." اما حدود ساعت ده، ناگهان فریادهایی از خوابگاه‌های شماره ۴۶ و ۴۷ که دانشجویان ترم‌های بالا در آن سکونت دارند، به گوش رسید.

وقتی اولین گروه دانشجویان می‌خواستند از خوابگاه بیرون بیایند، به درهای بسته برخوردند و این درها را با لگد باز کردند. جمعیت، به سرعت به هزار نفر رسید. یک مرد جوان، به همقطاران‌ش یادآوری کرد که درست یک سال پیش، صدها و بلکه بیش از هزار نفر در پکن کشتار شدند زیرا برای طلب دموکراسی به خیابان‌ها آمده بودند. وقتی سخنران، دعوت به مبارزه برای دموکراسی و آزادی در چین کرد، شعار "سرنگون باد لی پنگ" طنین افکن شد (لی پنگ، نخست وزیر چین، سال گذشته در ۱۹ ماه

مقررات سانسور مطبوعات در زمان حکومت نظامی در آفریقای جنوبی شمرت زیادی یافت. روزنامه‌ها اجازه چاپ خبر درباره موفقیت یا گسترش اعتراضات را نداشتند. مکان، زمان یا هدف اعتراضات نمی‌بایستی در اخبار درج می‌شد. وکلای خبرنگاران دفاتر قطوری از آنچه یک خبرنگار مجاز بدان بود یا نبود، تمهیه کرده بودند.

در حالی که سانسور مطبوعات در ماه فوریه‌امسال لغو شد، دولت آفریقای جنوبی لغو کامل مقررات فوق‌العاده را به بهانه تشدید درگیری‌ها، به ویژه در استان ناتال، رد می‌کرد. در مقابل، کنگره ملی آفریقا این توجیه رژیم را با استناد به این رد می‌کرد که اعمال قهر درست شده‌اند، می‌توانند کار مقررات فوق‌العاده را انجام دهند. از جمله، قانون "امنیت ملی" نیز اجازه می‌دهد که افراد، تا ۱۸۰ روز زندانی شوند، و قانون "امنیت عمومی" می‌تواند

مبنایی برای اعلام مناطق به عنوان

سوشیان از ژوئن سال گذشته تاکنون به سفارت ایالات متحده در پکن پناهنده شده‌اند تا از دستگیری در امان بمانند. اینک به نظر می‌رسد آنها به زودی خواهند توانست از کشور خارج شوند.

پیروزی حزب سوسیالیست در انتخابات بلغارستان

موسسه نظرسنجی آلمان، ۴۷/۶ درصد از مردم بلغارستان در مرحله نخست به حزب سوسیالیست، ۳۶/۲ درصد به "اتحاد نیروهای دمکراتیک"، ۸/۸ درصد به حزب دهقانان و ۵/۷ درصد به حزب اقلیت ترک رای داده‌اند. ۸۳ درصد واجدین شرایط در این انتخابات شرکت کردند. در پایتخت بلغارستان، ۵۴ درصد آرا به "اتحاد نیروهای دمکراتیک" و تنها ۴۰ درصد آرا به حزب سوسیالیست داده شد.

پس از انتخابات رومانی، انتخابات بلغارستان نشان داد که در جنوب شرقی اروپا، نیروهای چپ کماکان از حمایت اکثریت مردم برخوردارند.

برای پیروزی سوسیالیستها در بلغارستان، از عوامل مختلف نام برده میشود. از جمله، این نکته قابل ذکر است که در آستانه انتخابات ملادنف رئیس جمهوری بلغارستان و عضو حزب سوسیالیست به

اپوزیسیون پیشنهاد کرد توافق برای "تحمل و چشم‌پوشی از اعمال قهر" در کارزار انتخاباتی به امضا رسد، اما "اتحاد نیروهای دمکراتیک" که از

ائتلاف ۱۶ حزب و گروه تشکیل شده است، این پیشنهاد را رد کرد. پس از مرحله اول انتخابات نیز الکساندر لیلیف رهبر حزب سوسیالیست خواهان

تشکیل یک دولت ائتلافی شد اما رهبران اپوزیسیون فوراً مخالفت کردند. کیورانف، عضو رهبری حزب سوسیالیست، در باره هلال موفقیت حزب خود در

انتخابات گفت: "هلت پیروزی حزب، این است که سیاست‌های آن کماکان منافع بخش بزرگی از مردم را

بازتاب میدهد. این منافع هبهارت است از امنیت؛ امنیت شغلی، امنیت درآمد، امنیت اجتماعی به معنای وسیع آن. "کیورانف به عنوان نمونه، از حق

زنان بلغاری برای استفاده از سه سال مرخصی کارگران کشاورزی و دهقانان، و رایگان بودن آموزش و خدمات پزشکی نام برد. وی افزود:

"برنامه ما، گذار به اقتصاد بازار بطور مرحله به مرحله است. "تریفونف یکی از رهبران اپوزیسیون و چنین پاسخ داد: "این، امنیت در فقر

است. متأسفانه تبلیغات حزب کمونیست در میان این مردم گسترش یافته است. ما تشکیلات قوی برای سازمان دادن مردم نداریم. در کشورمان اتحادیه

همبستگی بوده است و نه بهار پرآب. ما از صفر شروع کردیم."

در روزهای دهم و هفدهم ژوئن، انتخابات دومرحله‌ای پارلمان بلغارستان برگزار شد. نتایج مرحله دوم این انتخابات، تا هنگام تنظیم این گزارش اعلام نشده بود و در شماره‌های بعدی "اکثریت" درباره آن گزارش خواهیم داد.

در مرحله نخست، حزب کمونیست پیشین که به حزب سوسیالیست بلغارستان تغییر نام داده است، توانست ۱۷۲ کرسی از ۴۰۰ کرسی پارلمان را به

دست آورد. مهم‌ترین نیروی اپوزیسیون به نام "اتحاد نیروهای دمکراتیک" در مرحله اول ۱۰۷ کرسی را به خود اختصاص داد. حزب دهقانان در این

مرحله توانست ۱۶ نماینده را به نام خود ثبت کند. یک حزب مدافع اقلیت ترک بلغارستان به ۲۱ کرسی دست یافت. سه نماینده انتخاب شده در مرحله اول، عضو احزاب کوچک دیگرند. سرنوشت ۸۱ کرسی

باقیمانده، در مرحله دوم که هفدهم ژوئن برگزار شد، تعیین میگردد.

کسب ۱۷۲ کرسی پارلمان توسط حزب سوسیالیست در مرحله اول انتخابات در مقابل مجموع ۱۴۷ نماینده از احزاب دیگر، یک موفقیت

برای حزب حاکم بلغارستان محسوب می‌شود. در مرحله دوم، سوسیالیستها برای کسب اکثریت مطلق در پارلمان تنها به ۲۹ کرسی از ۸۱ کرسی نیاز دارند.

املازم به یادآوری است که در مرحله دوم، مجموعه نیروهای اپوزیسیون از طرفداران خود خواهند خواست آرای خود را متحداً به کاندیداهای مقابل

حزب سوسیالیست بدهند. در هر حوزة رای‌گیری، تنها دو کاندیدا به مرحله دوم راه یافته‌اند. حزب دهقانان، روز سه‌شنبه هفته گذشته از

هوادران خود خواست در مرحله دوم رای‌گیری به نامزدهای "اتحاد نیروهای دمکراتیک" رای دهند.

تقریباً همه احزاب کوچک‌تر نیز به این فراخوان پیوسته‌اند. همچنین نمایندگان اقلیت ترک، خواهان انتخاب نامزدهای اپوزیسیون در مرحله دوم شده‌اند.

برخلاف ادعای اپوزیسیون، که طرفداران آن با اعلام نتایج مرحله اول انتخابات دست به تظاهرات زدند، انتخابات بلغارستان به گزارش ناظران بین‌المللی، بطور سالم برگزار گردید. یک ناظر

سوئیسی گفت تخلف‌ها در حدی نبوده است که تاثیری بر نتیجه انتخابات بگذارد. به گزارش یک

کمونیسم اروپایی به سوی چپ اروپایی دفاع کردند. زیرا بر آن بودند که تحول پیشنهادی در این تزه‌ها راستای پیرویه تاریخی است که هم اکنون آغاز شده یعنی تقارب و همگرایی همه کشورهای اروپایی (چه اروپای غربی و چه آنهایی که سابقاً سوسیالیستی نامیده می‌شدند). همه نیروهای چپ اصلاح طلب از کمونیست تا سوسیالیست از دمکرات‌های حاضر در جنبشهای صلح‌گرایان با هم در جبهه واحد و جبهه‌ای مشترک کار و مبارزه کنند.

فضای کنونی، فضای جستجوی راه برای خروج از بحران است و همانگونه که این تابلوی مختصر نشان می‌دهد، برخوردی مختلف با موضوع وجود دارد. لکن یک مسئله قطعی است. چرخ تاریخ نه به عقب باز می‌گردد و نه در جای خویشتن می‌ایستد. و ما اگر

بخواهیم حزب فدا باشیم باید از چارچوب‌های تنگ تاکنون بیرون بزنیم. ماندگاری پایه‌گذاران سوسیالیسم از توماس مور تا سن سیمون و فوریه و از اینها تا مارکس و انگلس در آن بود که دیدگاهشان از

سطح زمان خود، پیش‌تر بود و آینده‌بین‌تر و نیروی چپ در لحظه‌های شتابناک کنونی اگر نخواهد مطابق روند زمانه پیش برود، به امروز راضی باشد و برای

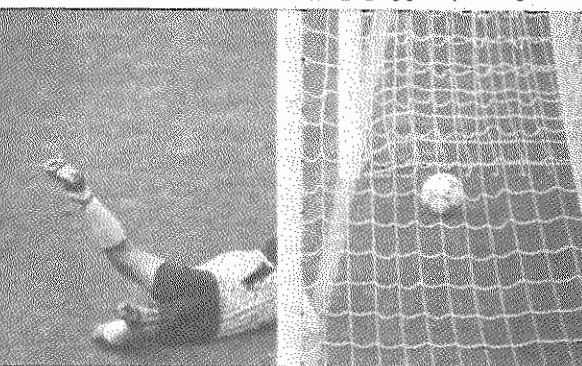
فردا نیندیشد، وضع دشواری را پیش رو خواهد داشت. و برای اجتراز از چنین سرنوشتی، ظاهره جز خوشبینی و تلاش فراوان چاره دیگری نیست.

الف. حکیمی ۱۹۹۰مه ۲۲

جام شگفتی‌ها با شگفتی آغاز شد

مرحله نهائی چهاردهمین جام جهانی فوتبال - ایتالیا ۹۰ - تاکنون با شگفتی‌های بسیار همراه بوده است. اولین شگفتی این جام در بازی افتتاحیه روی داد. در این بازی، کامرون با تک گل "اوجام بی بیگ" در مقابل آرژانتین به پیروزی رسید. تصاویر، نشانگر لحظه به‌شمار رسیدن این گل هستند.

تشکیل دولت دست راستی در اسرائیل

در بحث پارلمان اسرائیل پیش از رای‌گیری برای دولت جدید، که با ۲۲ رای موافق، ۵۷ رای مخالف و یک رای ممتنع پایان یافت، شولامیت آلونی سخنگوی جنبش حقوق مدنی، گرایشهای ناسیونالیستی دولت جدید را با تمایلات نازی‌ها مقایسه کرد. شیمون پرز رهبر حزب کارگر، کابینه جدید را "رادیکال‌ترین دولت باناسیونالیست‌ترین نخست‌وزیری که این کشور تاکنون داشته است" نامید.

رهبری متحد انتقاضه، قیام مردم فلسطینی ساکن مناطق اشغالی، از همه مردم این مناطق و نیز دولت‌های عربی خواست کالاهای آمریکایی را تحریم کنند. رهبری انتقاضه در این فراخوان از کشورهای

عربی دعوت کرده است موضع قاطعی در مقابل سیاست خاورمیانه‌ای واشنگتن اتخاذ کنند و از این طریق، به وتوی ایالات متحده در شورای امنیت علیه

اعزام یک هیات ناظر سازمان ملل به کرانه غربی رود اردن و نوار غزه پاسخ دهند. همین بیانیه از دولت شوروی خواسته است مهاجرت یهودیان این کشور

به اسرائیل را متوقف سازد. علاوه بر این، ساکنان مناطق اشغالی برای گرامیداشت خاطره کارگران فلسطینی که توسط صهیونیست کشتار شدند و

برای اعتراض به مناسبت سالگرد اشغال بیت المقدس شرقی در ۲۸ ژوئن ۱۹۸۷، دعوت شده‌اند که در روزهای ۲۰ و ۲۸ ژوئن دست به اعتصاب عمومی بزنند.

فروش ۴ میلیارد دلار اسلحه آمریکایی به عربستان

دولت آمریکا می‌خواهد ۴ میلیارد دلار اسلحه به عربستان سعودی بفروشد. از جمله، تحویل خودروهای زرهیوش و موشک‌های ضدتانک و مدرنیزه کردن سیستم رادار هوایی آواکس در این برنامه پیش بینی شده است. به گفته مقامات آمریکایی، کنگره ایالات متحده در جریان این فروش قرار گرفته است و می‌تواند ظرف ۳ روز آینده آن را واکند.

به گزارش نشریه انگلیسی "فلیت اینترنشنال"، عربستان سعودی کار استقرار ۱۲۰ موشک با برد ۲۷۰۰ کیلومتر را به پایان برده است. این موشکها می‌توانند به سوی اهدافی در سراسر خاورمیانه شلیک شوند. گزارش مزبور می‌افزاید موشکهای عربستان دارای کلاهک‌های فیر اتمی‌اند، اما می‌توان آنها را به کلاهک هسته‌ای نیز مجهز کرد. به نوشته نشریه انگلیسی، خرید این موشکها توسط عربستان در سال ۱۹۸۷ با کمک پاکستان صورت گرفت.

در اسرائیل، بلوک ائتلافی لیکود به رهبری اسحاق شامیر و احزاب کوچک مذهبی افراطی، یک کابینه مشترک تشکیل دادند. توافق راستگرایان و

مذهبیون برای تشکیل دولت، سه ماه پس از فروپاشی ائتلاف بزرگ لیکود و حزب کارگر صورت گرفت. ائتلاف جدید که روز دوشنبه ۱۱ ژوئن از پارلمان

اسرائیل رای اعتماد گرفت، در مجلس "کنست" از حمایت ۶۲ نماینده برخوردار است. پارلمان اسرائیل ۱۲۰ عضو دارد.

امضای موافقت‌نامه ائتلاف، به هلت اختلاف بر سر تقسیم پست‌های کابینه، سه بار به تعویق افتاده بود. شامیر نخست‌وزیر اسرائیل در آینده به حمایت سه

حزب مذهبی وابسته است. این احزاب، از الحاق سرزمین‌های اشغالی به اسرائیل و اخراج فلسطینی‌های مقیم این مناطق به اردن جانبداری

میکنند. لیکود و احزاب مذهبی در توافق خود، قرار گذاشته‌اند که برنامه‌های دولت را ادامه دهند. از جمله این برنامه‌ها، برگزاری انتخابات در میان

ساکنان مناطق اشغالی برای گزینش یک هیأت نمایندگی فلسطینی در مذاکره با دولت اسرائیل با هدف خودمختاری این مناطق است. فلسطینی‌ها با این طرح دولت شامیل مخالفتند.

در کابینه شامیر، مخالفان مخالفان مذاکرات صلح با فلسطینی‌ها، اکثریت دارند. دیوید لوی، وزیر سابق مسکن که یک افراطی است، وزیر خارجه خواهد شد.

موشه آرنز، وزیر خارجه پیشین، هم‌مدار سمت وزارت دفاع می‌شود که از جمله وظایف آن، سرکوب قیام مردم فلسطین است. آریل شارون، وزیر پیشین بازرگانی، و طرفدار پروپاقرص مشی

افراطی در مقابله با فلسطینی‌ها، در کابینه جدید وزیر مسکن است. وی مسئول اسکان مهاجران یهودی از شوروی در مناطق اشغالی خواهد بود.

دولت شامیر در صدد است به ویژه در سیاست اسکان یهودیان، مشی آشتی‌ناپذیری را دنبال کند. سه‌شنبه هفته گذشته، دولت اسرائیل اسکان در سرزمین‌های اشغالی را "حق ابدی ملت یهود در خاک اسرائیل"

دانست که به هیچ وجه نمی‌تواند مورد تردید قرار گیرد. در بند چهار برنامه دولت جدید آمده است: "دولت، سیاست شهرک‌سازی را تقویت کرده و گسترش خواهد داد."

ایالات متحده به دولت جدید اسرائیل اطمینان داد که کماکان از این کشور حمایت خواهد کرد و تضمین‌های آمریکا در دفاع از اسرائیل به جای خود باقی است. دان کوئیل معاون رئیس‌جمهور آمریکا در واشنگتن ضمن تاکید بر این حمایت ابراز

"امیدواری" کرد که دولت اسرائیل با فلسطینی‌ها مذاکره کند.

ناآرامی در رومانی

دست به تظاهرات بزنند. در پاسخ به این فراخوان هزاران کارگر معدن برای مقابله با تظاهرات ضد دولتی وارد بخارست شدند. رسانه‌های غربی گزارش میدهند که کارگران، به ضرب و شتم مخالفان و تخریب دفاتر احزاب اپوزیسیون پرداخته‌اند.

همین رسانه‌ها، شمار این کارگران را که با کلاه ایمنی در خیابانهای بخارست گشت میدهند، ۱۰ هزار نفر ذکر کرده‌اند.

ایلیسکو در یک نطق تلویزیونی گفت نیروهای "ناشیستی" سعی در براندازی دولت جدید رومانی دارند. وی از معدنچیان خواست میدان "پیروزی" بخارست و خیابانهای منتهی به آن را اشغال کنند.

ایلیسکو خطاب به کارگران گفت که باید از اقدامات خشونت‌آمیز خودداری شود. در روز پنجشنبه، رئیس‌جمهور رومانی از یک بالکن مقرر مرکزی

"جبهه نجات ملی" در جوار میدان پیروزی، خطاب به هزاران نفر از طرفدارانش سخنرانی کرد. وی هدف مخالفان را روی کار آوردن یک دولت

دست‌راستی در رومانی طبق یک نسخه آماده دانست.

مناطق ناآرام

بخارست پایتخت رومانی هفته گذشته شاهد شدیدترین ناآرامی‌ها پس از سرنگونی چائوشسکو بود. در جریان درگیری میان نیروهای امنیتی و شرکت‌کنندگان در تظاهرات علیه دولت، پنج تن کشته و ۲۷۷ نفر مجروح شدند. درگیری، روز

چهارشنبه ۱۳ ژوئن آغاز شد. در این روز، پلیس رومانی پس از دوامه تحصن مخالفان در میدان

"پیروزی" بخارست، برای متفرق کردن این تحصن وارد عمل شد. بدنبال این اقدام، مخالفان به

ایستگاه تلویزیون دولتی، وزارت کشور و سازمان امنیت جدید رومانی حمله کردند و به این ساختمانها خساراتی وارد آوردند. مهاجمان، با سلاحهایی که از

ساختن وزارت کشور بدست آورده بودند، به سوی سربازان شلیک کردند. در روز پنجشنبه، گروهی از سربازان به تظاهر کنندگانی که به سوی پلیس بخارست بعب‌های آتش‌زا پرتاب کرده بودند، آتش

گشودند. بدنبال این رویدادها، ایلیسکو رئیس‌جمهور رومانی از مردم خواست برای دفاع از دمکراسی،

در نزدیکی دوربان، "حزب ملی" دکلر متحمل شکست سختی شد. این حزب که در سال گذشته ۵۲ درصد آرا را به دست آورده بود، نتوانست بیش از ۴۸/۲ درصد آرا را کسب کند، و این در حالی است که این حوزة انتخاباتی از مراکز طرفداران حزب حاکم است. در مقابل، حزب محافظه کار که کماکان

از جدایی‌نازادی جانبداری می‌کند، آرای خود را به میزان ۲۳/۲ درصد افزایش داد و به بیش از ۴۳ درصد رساند. رهبر این حزب، نتیجه انتخابات را نشانه‌ای بر این امر دانست که سیاست اصلاحات

دکلرک مخالفتند. در انتخابات میان دوره‌ای پارلمان در شهرک سفید پوست نشین اوملازی

بخشی دولت‌های غربی می‌خواهند به‌جانه لفو حکومت نظامی، به این تحریم‌ها خاتمه دهند، اما کنگره ملی آفریقا تا کاید در آفریقای جنوبی برقرار هنوز اکثریت سیامپوست از حق رای و حق تعیین سرنوشت محروم است، بر

ضرورت ادامه این تحریم‌ها پافشاری می‌کند. از سوی دیگر، دولت دکلرک رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی بطور فزاینده‌ای تحت فشار افراطیون راست قرار گرفته است که با سیاست اصلاحات

دکلرک مخالفتند. در انتخابات میان دوره‌ای پارلمان در شهرک سفید پوست نشین اوملازی حمایت اکثریت برخوردار نیست.

حقی باشد. حضور ارتش در استان باتال نیز می‌توانست بدون حکومت نظامی ادامه یابد. اما ظاهراً سران رژیم پرتوریا ترجیح داده‌اند در این استان کماکان حکومت نظامی را پابرجا نگه دارند.

همزمان با تحولات جدید در آفریقای جنوبی، نلسون ماندلا سفر خود به ۴۵ کشور اروپایی، آمریکایی، آفریقایی و آسیایی

را آغاز کرد. وی از جمله سفرهایی به فرانسه، آلمان غربی، آمریکا و ایران خواهد داشت. ماندلا در این سفرها خواهد کوشید دولت‌ها، به ویژه دولت‌های غربی را به ادامه تحریم‌های اقتصادی علیه آفریقای جنوبی ترغیب کند.

توافق‌های آمریکا و شوروی در مورد افغانستان

طبق اظهارات جیمز بیکر، وزیر خارجه آمریکا در کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان این کشور، ایالات متحده و اتحاد شوروی به توافقی برای پایان جنگ در افغانستان نزدیک شده‌اند و تنها "یک اختلاف بسیار بسیار جزئی" باقی مانده است. بیکر در سخنان خود، نکته مورد اختلاف را ادامه زمامداری نجیب‌الله رئیس‌جمهور افغانستان در هنگام دوره گذار، شامل مدت برگزاری انتخابات ذکر کرد.

امریکا مدعی است انتخابات در شرایط ادامه حکومت نجیب‌الله برای اکثریت مردم افغانستان پذیرفتنی نخواهد بود. اتحاد شوروی حاضر به اعمال فشار بر رهبر افغانستان برای کنار گیری نیست.

اظهارات بیکر، خوش‌بینانه‌ترین موضع گیری یک مقام عالی رتبه آمریکایی در مورد افغانستان ظرف چند ماه اخیر است. این اظهارات، بدنبال یک سلسله گفتگوهای آمریکا و شوروی در سطوح مختلف صورت گرفت. میان بیکر و شواردناده در مسکو در ماه مه، میان بوش و گارباچف در کمپ دیوید در روز دوم ژوئن، و میان بیکر و شواردناده در روز ششم ژوئن در کینهاگ.

بلافاصله پس از ملاقات کمپ دیوید،

یک مقام آمریکایی شرکت کننده در گفتگوهای بوش و گارباچف در کمپ دیوید، این مذاکرات را "بهترین مذاکرات" دور رئیس‌جمهور درباره موضوع افغانستان دانست، اما افزود که دو طرف موفق به حل کامل اختلافات نشده‌اند. دو مقام عالی‌رتبه دیگر آمریکایی گفتند دو کشور به توافقی بر سر یک سلسله اصول حاکم بر دوره گذار در حل بحران ۱۰ ساله افغانستان، نزدیک شده‌اند. به گفته منابع آمریکایی، این اصول عبارتند از:

سرگئی آخرومیف، یکی از مشاوران عالی رتبه گارباچف در امور نظامی، گفت که دو طرف "اتحاد قابل ملاحظه‌ای در مورد چگونگی حل مساله افغانستان توافق کرده‌اند. وی افزود آمریکا اکنون در یافته است که نمیتوان حکومت افغانستان را از طریق نظامی شکست داد.

- انتخابات آزاد و عادلانه به عنوان کلید راه حل سیاسی.
- ضرورت یک مکانیزم با اعتبار برای نظارت بر انتخابات.
- نظارت سازمان ملل و سازمان کشورهای اسلامی بر انتخابات در دوره گذار.

نآ آرامی در قرقیزستان

قرقیزستان هفته گذشته شاهد نآ آرامی‌های خوبی بود. میان دو گروه ملی قرقیزی و ازبکی، درگیری‌های شدیدی روی داد که دهها و شاید صدها کشته به همراه داشت. وادیم باکاتین وزیر کشور شوروی نسبت به احتمال بروز درگیری مسلحانه بین دو جمهوری قرقیزستان و ازبکستان هشدار داد. وی گفت:

"درگیری‌های خشونت‌آمیز می‌تواند تا حد یک برخورد مسلحانه میان دو جمهوری گسترش یابد." باکاتین افزود نآ آرامی‌ها تا به حال پنج منطقه جمهوری قرقیزستان و مناطقی از ازبکستان سرایت کرده است. مرز دو جمهوری بسته شده و در هر دو طرف، گروههای مسلح آماده شده‌اند. به گزارش خبرگزاری تاس، در

جنگ داخلی در لیبی

در کشور آفریقایی لیبی، درگیری میان ساموئل دو، رئیس‌جمهور، و رابرت تیلور، رهبر شورشیان ادامه دارد. تاکنون نیروهای دولتی توانسته‌اند تنها فرودگاه لیبی را در دست خود نگه دارند. تلاش پرزیدنت دو برای کسب حمایت آمریکا، دوست قدیمی لیبی، شکست خورده است و گفته می‌شود ایالات متحده از شورشیان حمایت می‌کند. ساموئل دو یک بار دیگر کوشید حیات رژیم سرکوبگر خود را با کمک واشنگتن تمدید کند. وی گفت در انتخابات (۱۹۹۱)، "دیگر بطور قطع" نامزد ریاست جمهوری نخواهد شد، و از ایالات متحده خواست در جنگی که هر ماه است میان نیروهای دولتی و شورشیان در گرفته است، جانب او را بگیرد. اما آمریکا می‌خواهد پس از ده سال، دورا به حال خود رها کند. طرف این مدت، واشنگتن سالانه ۹۰ میلیون دلار به لیبی کمک می‌کرد. لیبی در سال ۱۹۴۷ توسط بردگان آزاد شده آمریکایی تشکیل شد.

برخلاف امیدهای ساموئل دو، شش کشتی آمریکایی که با هلی‌کوپترهای جنگی و دو هزار نظامی هازم غرب آفریقا شده‌اند، به خاطر کمک به او نیامده‌اند. وزارت دفاع آمریکا اعلام کرد: "این ماموریت، یک اقدام احتیاطی برای تخلیه احتمالی شهروندان آمریکایی و سایر غیر نظامیان است." در لیبی دو هزار آمریکایی به سر می‌برند.

ساموئل دو از سوی مخالفان خود، ایدی امین و مارکوس غرب آفریقا لقب گرفته است. او ظرف ده سال گذشته در قتل، شکنجه، ارباب و دستگیری، گوی سبقت را از اکثر هم‌تایانش در آفریقای سیاه ربود. رژیم دو در سال ۱۹۸۳ انتخابات برگزار کرد. ظاهراً این انتخابات آزاد بود و حتی احزاب اپوزیسیون در آن شرکت داشتند. اما ساموئل دو دستور داده بود آرای مخالف را تا حدی از بین ببرند که نتیجه انتخابات، کسب ۵۱ درصد آرا از سوی حزب حاکم شود. از آن به بعد، رژیم دیکتاتوری بر سرکوبگری خود افزود. روزنامه‌نگاران ممنوع‌القول شدند. خانه‌های مخالفان را آتش می‌زدند. فعالیت احزاب را ممنوع می‌کردند. رهبران مخالف را به زندان مخوف بل‌یالا می‌بردند و شکنجه می‌دادند.

در واشنگتن کسی به نقض حقوق بشر در لیبی اهمیت نمی‌داد. جرج شولتز، وزیر خارجه دولت

پیمان ورشو در آستانه انحلال؟

هفته گذشته، اجلاس سران هفت کشور عضو پیمان ورشو در مسکو برگزار شد. در این اجلاس، میخائیل گارباچف رئیس جمهور شوروی، خواهان دگرگونی رادیکال این پیمان گردید. وی پیشنهاد کرد پیمان ورشو و ناتو همکاری نزدیکی را آغاز و نهادهای مشترکی را ایجاد کنند. در اجلاس مسکو، کشورهای عضو پیمان ورشو توافق کردند که هیچ یک از اعضای این پیمان، قبل از انحلال آن پیمان را ترک نکنند. به گفته سخنگوی دولت آلمان شرقی، گارباچف در نشست مسکو از برابر حقوقی اعضا و دمکراتیزه کردن پیمان ورشو و گسترش جنبه سیاسی آن جانبداری کرد. وی بار

دیگر پیشنهاد نمود تعهدات دو دولت آلمان به صورت عضویت آلمان واحد در هر دو پیمان ورشو و ناتو اجرا شود. جوزف آنتال نخست وزیر مجارستان پیش از سفر به مسکو خواهان انحلال کامل پیمان ورشو شده بود. وزیر خارجه مجارستان در اجلاس اتحادیه بین‌المللی در اروپای غربی در پاریس گفت به نظر دولت مجارستان، آلمان واحد باید به عضویت ناتو در آید. پیمان ورشو سالها پس از تاسیس ناتو منعقد شد. تشکیل پیمان ورشو در سال ۱۹۵۵،

پاسخی به تسلیح مجدد آلمان غربی و پیوستن آن به ناتو بود. آلبانی در سال ۱۹۶۸ از پیمان ورشو خارج شد. اعضای کنونی پیمان ورشو عبارتند از: شوروی، لهستان، آلمان شرقی، مجارستان، چکسلواکی، بلغارستان و رومانی. مدت اعتبار پیمان ورشو نخست ۳۰ سال بود اما در سال ۱۹۸۵ این قرارداد به مدت ۲۰ سال دیگر تمدید شد. همزمان با اجلاس پیمان ورشو، وزاری خارجه کشورهای ناتو در شهر ترنبری اسکاتلند گرد هم آمدند. در این نشست اعلام شد ناتو آماده است به شرط موافقت شوروی با عضویت آلمان واحد در ناتو، مزر کنونی آلمان شرقی و لهستان را تضمین کند.

آفریقای جنوبی: لغو حکومت نظامی

فردیک ویلم دکلرک رئیس جمهور آفریقای جنوبی لفو حکومت نظامی در سه استان از چهار استان این کشور را اعلام کرد. وی روز پنجشنبه ۷ ژوئن در پارلمان آفریقای جنوبی در کیپ تاون گفت از نیمه شب جمعه، حکومت نظامی چهار ساله در این سه استان پایان می‌یابد. دکلرک در همین حال افزود که پلیس آفریقای جنوبی را تقویت خواهد کرد. رئیس جمهور آفریقای جنوبی خاطر نشان ساخت: "مانمی‌توانیم جهان را متوقف کنیم و پیاده شویم... نمی‌توانیم به گذشته باز گردیم." مقرر است فوق‌العاده در آفریقای جنوبی در ۱۲ ژوئن ۱۹۸۶ از سوی پیتر ویلم بوتار رئیس بقیه در صفحه ۶

حکومت نظامی در سه استان از چهار استان این کشور را اعلام کرد. وی روز پنجشنبه ۷ ژوئن در پارلمان آفریقای جنوبی در کیپ تاون گفت از نیمه شب جمعه، حکومت نظامی چهار ساله در این سه استان پایان می‌یابد. دکلرک در همین حال افزود که پلیس آفریقای جنوبی را تقویت خواهد کرد. رئیس جمهور آفریقای جنوبی خاطر نشان ساخت: "مانمی‌توانیم جهان را متوقف کنیم و پیاده شویم... نمی‌توانیم به گذشته باز گردیم." مقرر است فوق‌العاده در آفریقای جنوبی در ۱۲ ژوئن ۱۹۸۶ از سوی پیتر ویلم بوتار رئیس بقیه در صفحه ۶

توضیح
بعثت برگزاری کنفرانس پیش‌کنگره‌ای بخشی از نمایندگان کنگره، شماره ۳۰۸ نشریه اکثریت بجای روز دوشنبه ۱۱ ژوئن (۲۱ خرداد)، دوشنبه ۱۸ ژوئن (۲۸ خرداد) منتشر شد.

برای اشتراك نثریات "کار" و "اکثریت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمربستی و یازسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:			
بهای اشتراك	اروپا	دیگر نقاط	
نشریه "کار"	شش ماهه	۱۱ مارک	۱۳ مارک
	یک ساله	۲۱	۲۴
بهای اشتراك	اروپا	دیگر نقاط	
نشریه "اکثریت"	سه ماهه	۲۷ مارک	۳۰ مارک
	شش ماهه	۵۲	۵۸
	یک ساله	۱۰۲	۱۱۵
آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)			

AKSARIYAT NO. 308 MONDAY 18 Jun. 1990 Address: آدرس: RUZBEM POSTFACH 1810 5100 AACHEN W. GERMANY	اکثریت نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور حساب بانکی: M.ABD NR. 35263011 37050198 Stadtsparkasse Köln W. GERMANY کد بانک: ۳۵۲۶۳۰۱۱ ۳۷۰۵۰۱۹۸ کد پستی: ۵۱۰۰۰
--	--

همارت مقرر دولت راهپیمایی کرده، این ساختمان را به محاصره خود در آورده، خواهان استعفای دولت طرف سه روز شدند. بسیاری از اهالی ازبک قرقیزستان مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. تعدادی از دانشجویان ازبک مقیم فروزنه به یک پادگان پناهنده شدند. وزیر کشور شوروی اعلام کرد در نآ آرامی‌های روزهای گذشته ۴۸ نفر کشته و ۳۳۳ تن مجروح شده‌اند. وی گفت نیروهای پلیس، مرزبانی و وزارت کشور به مرکز نآ آرامی‌ها که در جنوب قرقیزستان است اعزام گشته‌اند. به گفته یک سخنگو، این نیروها تا کنون بطور مستقیم در نبردها درگیر نشده‌اند. مقامات دولتی و حزبی قرقیزستان طی نطق‌های رادیو تلویزیونی مردم را دعوت به آرامش کردند. چنگیز آیت‌ماتف نویسنده قرقیز که شهرت جهانی دارد، در فراخوان مشابهی از مردم خواست به درگیری‌ها خاتمه دهند. آیت‌ماتف عضو شورای جمهوری اتحاد شوروی است.

اخبار کوتاه جهان

* در چکسلواکی انتخابات پارلمانی برگزار شد. انتظار می‌رود برنده انتخابات هشتم و نهم ژوئن، "جمع شهروندان" باشد که واسلاو هاول رئیس‌جمهور چکسلواکی بی‌ناگذار آن است. پیش‌بینی می‌شود، حزب کمونیست چکسلواکی در حدود ۱۰ درصد آرا به دست آورد.
* حزب متحد کمونیست‌های ترکیه قانونی شد. این حزب هفته گذشته اسناد خود را به وزارت کشور ترکیه تسلیم کرد و نخستین حزب کمونیست هلنی ترکیه گردید. اخیراً حیدر کوتلو و نیجات سارگین رهبران حزب از زندان آزاد شدند.
* بدنبال حمله نافرجام کماندوهای "جمهره‌هایی بخش فلسطین" به رهبری ابوالعباس عضو کمیته اجرایی ساف به خاک اسرائیل، مذاکرات دولت آمریکا و ساف در آستانه قطع شدن قرار گرفت. دولت آمریکا از ساف خواسته است برای ادامه این مذاکرات، حمله مزبور را محکوم کند.